

ଅଠରଣ ଛଷା

(ଉଚ୍ଚଳ କାବିକା)

ସଂପାଦନା :

ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ ଉତ୍ତର ବଂଶୀଧର ମହାନ୍ତି

ସୌମ୍ୟ ଚରଣ

ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶକ
ଡକ୍ଟର ବନ୍ଧୁହୀ,

ଓ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ
କଟକ-୨

ଅଠରଶ ଚ୍ଛାସଠୀ

(ଉତ୍କଳ ଘଷିକା)

ସଂପାଦନା :

ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ ଡକ୍ଟର ଇଂଶୀଧର ମହାନ୍ତି

ମତ୍ୟ ଅଧ୍ୟାପକ, ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ

ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ

ବାଣୀବିହାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ପ୍ରକାଶକ :

ସହଦେବ ପ୍ରଧାନ

ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍ସ ପବ୍ଲିଶର୍ସ

ବିନୋଦବିହାରୀ

କଟକ-୭୫୩୦୦୨

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ :

୧୯୭୮

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପଟ୍ଟ :

ଉଦୟ ନାରାୟଣ ଜେନା

ମୁଦ୍ରଣ :

ଶକ୍ତି ଆର୍ଟ ପ୍ରିଣ୍ଟର୍ସ

ମେରିଆ ବଜାର

କଟକ

ମୂଲ୍ୟ : ଟ ୪୫-୦୦

ATHARASHA CHHASATHI
(Utkal Deepika)

Editor :

Prof. Dr. Bansidhar Mohanty

Head of the Deptt. of Oriya

Utkal University

Vani Vihar, Bhubaneswar

Publisher :

Sahadev Pradhan

Friends' Publisher's

Binodbehari-753002

Orissa (India)

First Edition :

1978

Cover design :

Udyanarayan Jena

Printer :

Shakti Art Printers

Meria Bazar, Cuttack

Price : Rs. 45.00

ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ, ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା, ଗଞ୍ଜାମ

ପଞ୍ଜିକରଣ ନମ୍ବର: ୨୩୫୬/୧୯୫୩

ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ

ଗଞ୍ଜାମ

୧୯୫୩

୧୯୫୩

ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ, ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା, ଗଞ୍ଜାମ

୧. ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ, ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା, ଗଞ୍ଜାମ

ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ

ଉପରୋକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ ଉପରେ ଆଧାର କରି ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ

ଉପରୋକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ ଉପରେ ଆଧାର କରି ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ

ଉପରୋକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ ଉପରେ ଆଧାର କରି ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ

ଉପରୋକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ ଉପରେ ଆଧାର କରି ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ

ଉପରୋକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ ଉପରେ ଆଧାର କରି ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ

ଉପରୋକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ ଉପରେ ଆଧାର କରି ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ

ଉପରୋକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ ଉପରେ ଆଧାର କରି ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ

ଉପରୋକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ ଉପରେ ଆଧାର କରି ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ

ଉପରୋକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ ଉପରେ ଆଧାର କରି ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ

୨ - ଉପରୋକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ ଉପରେ ଆଧାର କରି ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ

ଉପରୋକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ ଉପରେ ଆଧାର କରି ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମାବଳୀ

Extract of the report of
 the committee
 dated 21/12/53
 1953

K. S. Das
 13.12.53

W. S. Das
 5-8-13

ବଦନ ପିଣ୍ଡି କୁମ୍ଭୀର, ଅ ଶ ଶରୀରୀ ଶରଣ ମନୋପଦ
ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ଶରଣକ୍ରମେ ଶେଷକର୍ମକାଣ୍ଡେ ।

ବଦନ ପିଣ୍ଡି କୁମ୍ଭୀର ପୁରକ୍ତ ବଦନ ମନୋପଦ ସଦନ ୧୨ ମନିମାନ
ସିତା ଅତ୍ରେନକର ବଦନ ଶେଷକର୍ମକାଣ୍ଡେ ବର୍ଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉନ୍ନତୁଣୀବିଦ୍ୟାଧରକେତୁ
କ ଅସ୍ତି ନାମକ ବସ୍ତୁମ ଶେଷକର୍ମକାଣ୍ଡେ ।

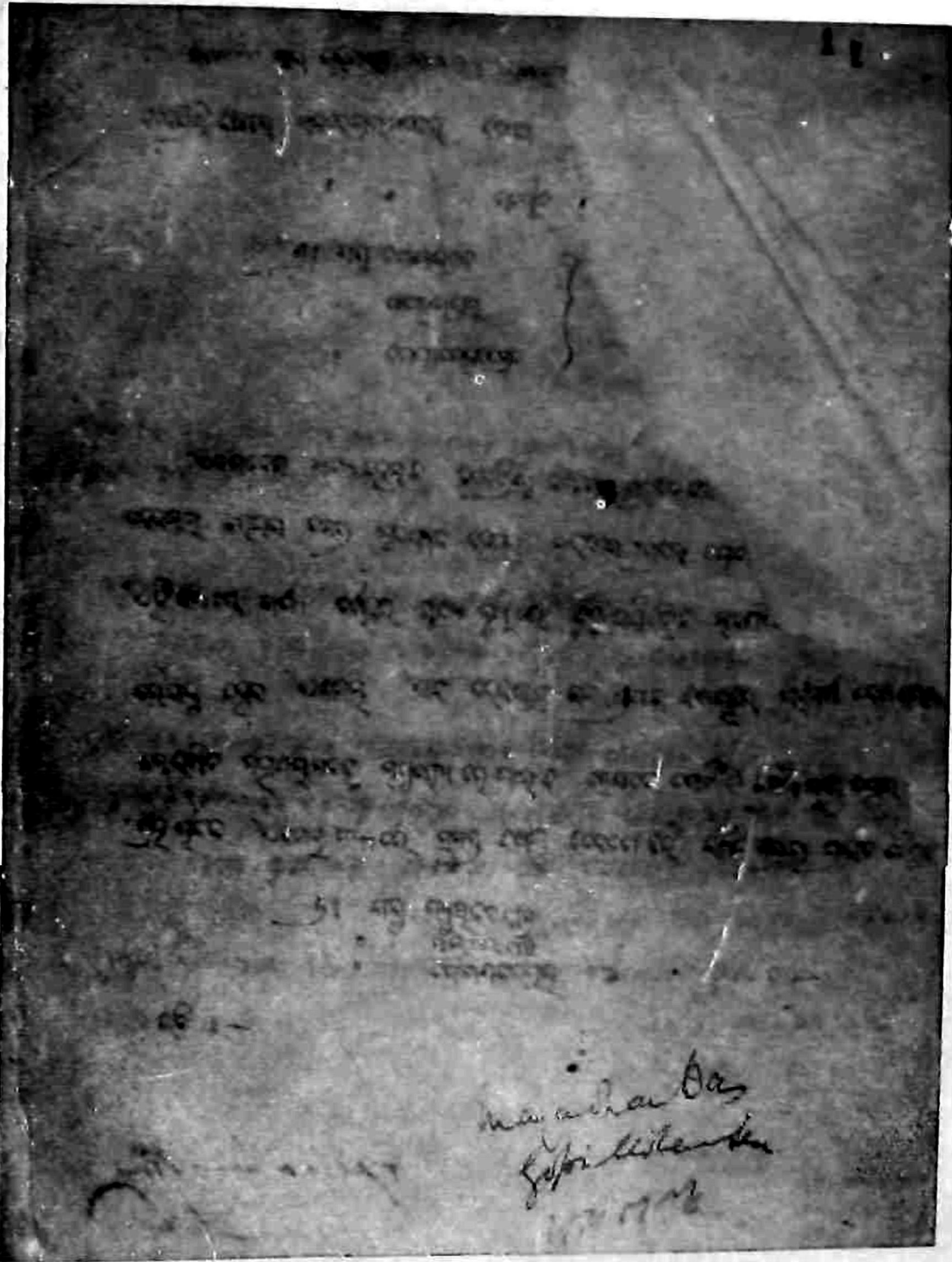
କୁମ୍ଭୀରକ୍ରମେ ଅସି ନାମକରମନ ଓ ବଦନକେତାକ ଅସ୍ତୁମକ୍ଷେ
କ ସୁନା ବଦନ ଓ ବେଶକାକ ଆନୁଷ୍ଠାନ ଶେଷକର୍ମକାଣ୍ଡେ କୁମ୍ଭୀର ବର୍ଷିନୀ
ଅବସ୍ଥା ୩୫ ପରମ ବଦନ ଶେଷକର୍ମକାଣ୍ଡେ ବଦନକ୍ରମେ ପ୍ରସାଦ ଉଦ୍ଧର ।

ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବଦନକ୍ରମେ ବେଶକେତାକ ଉଦ୍ଧର ବେଶକରମୁଖ ଅସି
ଆନକ ସୁନ୍ଦରୀକ୍ରମେ ବେଶକେତାକ ବଦନ, ନାମକ କୁମ୍ଭୀର ବଦନକ୍ରମେ ପ୍ରସାଦ
ଶେଷକର୍ମକାଣ୍ଡେ ।

ଶରଣକ୍ରମେ ।

ଶରଣକ୍ରମେ କୁମ୍ଭୀରକ୍ରମେ ।	ଶରଣକ୍ରମେ କୁମ୍ଭୀରକ୍ରମେ ।
.. ଉଦ୍ଧରକ୍ରମେ	.. ଉଦ୍ଧରକ୍ରମେ
.. ବିଶିଷ୍ଟକ୍ରମେ	.. ବିଶିଷ୍ଟକ୍ରମେ
.. ଶରଣକ୍ରମେ	.. ଶରଣକ୍ରମେ
.. ପ୍ରସ୍ତୁତକ୍ରମେ	.. ପ୍ରସ୍ତୁତକ୍ରମେ
	.. ବେଶକେତାକ
	.. ବେଶକେତାକ

ନାମକ
ଶରଣକ୍ରମେ କୁମ୍ଭୀରକ୍ରମେ
ଅସିକ୍ରମେ
ଶରଣକ୍ରମେ କୁମ୍ଭୀରକ୍ରମେ ।
ଶରଣକ୍ରମେ କୁମ୍ଭୀରକ୍ରମେ ।

ମୁଖବନ୍ତ

ମୁସଲମାନ ଓ ଇଂରେଜ ଶାସନ ସମୟରୁ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବରାବର ଅବହେଳିତ ହୋଇ ଆସିଛି । ଶିକ୍ଷାଦାକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓଡ଼ିଶା ଭାରତର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ତୁଳନାରେ ଏବେ ବି ବହୁ ପତ୍ତରେ ପଡ଼ିଛି । ୧୮୫୮ ମସିହାରୁ ଭାରତରେ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ କଲିକତା, ବମ୍ବେ ଓ ମାଦ୍ରାସରେ ଡିନିଗୋଟି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତା'ର ଦୀର୍ଘ ପଞ୍ଚାଅଶି ବର୍ଷପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୯୦୩ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ । ଆଧୁନିକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରସାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭ୍ରମାଖ୍ୟାନାର ଅବଦାନ ବିପୁଳ । ପ୍ରଥମକରି ୧୯୩୭ ମସିହାରେ କଟକରେ ଏକ ଭ୍ରମାଖ୍ୟାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲା ଓ ବହୁଗୁପିବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଆଟାଲପ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ 'ବାଇବେଲ୍'ର ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗ ୧୯୧୧ ମସିହାରେ କଲିକତାସ୍ଥ ଶ୍ରୀରାମପୁର ମିଶନ ପ୍ରେସରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ବାଇବେଲ ଭ୍ରମାପିବାର ଚଳିବର୍ଷ ପରେ ୧୯୧୪ ମସିହାରେ ବାଇବେଲର ପ୍ରଥମଭାଗ ଭ୍ରମା ଯାଇଥିଲା । ୧୯୧୧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ମିସନାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ପ୍ରସାର ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳ ରୂପେ ଓଡ଼ିଶାର କଟକ ସହର ଓ ସେଠାରେ ଥିବା ମିସନ୍-ପ୍ରେସକୁ ବାଛି ଆସିଥିଲେ । ଏହି ମିସନ୍-ପ୍ରେସ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଭ୍ରମାଖ୍ୟାନା କହି ଲ ଅଧିକ ହେବନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଶାର ପଞ୍ଚପଞ୍ଚିକାର ପ୍ରକାଶନ ସହିତ ବଙ୍ଗଳା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାରତୀୟ ଭ୍ରମାମାନଙ୍କର ପଞ୍ଚିକା ପ୍ରକାଶନର ତୁଳନା କଲେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବଙ୍ଗଳା ଭ୍ରମାରେ ସେହି ଶ୍ରୀରାମପୁର ମିଶନାରୀ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ଖ୍ରୀ ୧୯୧୮ରେ 'ହର୍ଷଦର୍ଶନ' ଓ ୧୯୨୨ ମସିହାରେ 'ସମାଗୁର ଚନ୍ଦ୍ରିକା' ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ୧୯୧୮ ମସିହାରେ ଶ୍ରୀରାମପୁର ମିଶନ୍-ପ୍ରେସରୁ 'ସମାଗୁର ଦର୍ପଣ' ନାମକ ଅନ୍ୟଏକ ବଙ୍ଗଳା ସାପ୍ତାହିକ ପଞ୍ଚିକା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବଙ୍ଗଦେଶରେ ୧୯୨୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ପ୍ରଥମ ଭ୍ରମାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେହିବର୍ଷ ଦୁର୍ଗୁଳିରୁ 'ହଲହେଡ୍' (Halhed)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ବଙ୍ଗଳା ଭ୍ରମାର ବ୍ୟାକରଣ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ।

୧୯୩୮ ମସିହାରେ ମେକ୍‌ସିକୋ ସହରରେ ପ୍ରଥମେ ମୁଦ୍ରିଣିଲି ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ଜନୈକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ମାଷ୍ଟର ଫ୍ରାନ୍ସିସ୍ ଗୋଥକୁ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ସଂସାନ୍ତରେ ଆସି ସେଠାରେ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ

କରିଥିଲେ । ୧୫୫୭ ମସିହାରେ ଦଲେ ପର୍ତ୍ତୁଗୀଜ ଗୋଆରେ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରାରେ ଏକ ମୁଦ୍ରାୟତ୍ତ, ମୁଦ୍ରାକର ଓ ଛପାକରା ପାଇଁ ଅକ୍ଷର ସମୂହ ଆଣିଥିଲେ । ଜଣାଯାଏ ଯେ ଭାରତରୁ ପ୍ରଥମ ଛପାକର ୧୫୫୭ ମସିହାରେ ଗୋଆରୁ ଅସ୍ତ୍ରାକାଶ କରିଥିଲା । ୧୫୭୧ ମସିହାରେ 'କମ୍ପେନ୍ଡିଓ ସ୍ପିରିଟୁଆଲ୍' (Compendio Spiritual) ଜାଓ କ୍ୟୁନ କ୍ରେନ୍ସିଓ ଓ ଜାଓ ଡି ଏନ୍ଡେମ୍ (Jao de Endem)ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଲିଖିତ ହୋଇ ଗୋଆରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ଏହା ଦର୍ତ୍ତମାନ ନ୍ୟୁୟର୍କର ସାଧାରଣ ଗ୍ରନ୍ଥାଗାରରେ ସଂରକ୍ଷିତ ହୋଇଅଛି । ପର୍ତ୍ତୁଗୀଜ, ଦାନାମାର ଓ ଇଂଲଣ୍ଡ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଭାରତରେ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଛପାକାମ ଓ ଛପାକର ପ୍ରସାରିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ତନ୍ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ କୃତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ଦାନାମାର ଜାତର ବ୍ୟକ୍ତି ହାଲେ (Halle) ଇର୍ଦ୍ଦ୍ ଓ ତେଲନ୍ନୁ ଭାଷା ଶିକ୍ଷାକର ତେଲନ୍ନୁ ଲିପିରେ 'କାଟେକିଜମ୍' (୧୭୪୭) ଓ ରୁଲ ଅଫ୍ ଲାଇଫ୍ (୧୭୪୭) ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ଇର୍ଦ୍ଦ୍ ଅକ୍ଷରରେ 'ଗ୍ରାମାଟିକା ହିନ୍ଦୋସ୍ତାନିକା' (୧୬୪୫) ଓ ସଲଟାର (Psalter ୧୭୪୭) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ଭାଷା ଓ ଇଂରାଜୀରେ ସେ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ କେତେକ ପ୍ରଧାନ ଗ୍ରନ୍ଥ ହେଉଛି ୧୭୭୧ ରେ ହଲହେଡ୍ ପ୍ରଣୀତ ବଙ୍ଗଳାଭାଷାର ବ୍ୟାକରଣ (Grammar of the Bengal Language), କୁମ୍ପେନ୍ଡିଅସ୍ ଭୋକାବୁଲାରୀ (ଇଂରାଜୀ ଓ ପାରସୀ ଭାଷାରେ ମୁଦ୍ରିତ), ବୁର୍ଲିସ୍ ଉଇଲକିନ୍ସ, ୧୭୮୦, ମରହଟ୍ଟା ଭାଷାର 'ଏସ୍ଟ୍' (୧୮୦୭) 'ହାଫ୍ଟ କୁଲଜୁମ୍ (Haft Qulzum) ୧୮-୧୯ଶ ଶତାବ୍ଦୀ ଅଭ୍ୟାସ ୧୮୧୪-୧୮୨୨ ମଧ୍ୟରେ ଅଯୋଧ୍ୟାର ନବାବଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ଅଯୋଧ୍ୟାରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରଥମ ଛପାଖାନା ଓ ପ୍ରଥମ ଛପାଗ୍ରନ୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମର ବିଶେଷ ଗବେଷଣା ହୋଇନାହିଁ । ତେବେ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ଖ୍ରୀ ୧୮୧୧ରୁ ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ଛପାକାମ ଶ୍ରୀରାମପୁରର ମିଶନ-ପ୍ରେସରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଧୀରେ ଧୀରେ ତାହା ପ୍ରସାରଣ କରନ୍ତୁ । ଦୁଃଖର କଥା ଯେ, ପ୍ରାଚୀନ ଅ-ସ୍ଥାରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଛପାଯାଇଥିବା ପୁସ୍ତକ ସମ୍ବନ୍ଧର ଯଥାର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ ହୋଇପାରିନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରଥମକରି ବାଇବେଲ ଅନୁବାଦ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ୧୮୧୧ ମସିହାରେ । ଏହି ନିଉଚେଷ୍ଟାମେଣ୍ଟର ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ କରିଥିଲେ ଡକ୍ଟର କାରେ ଓ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ପଣ୍ଡିତ । ଫୋର୍ଟସ୍କୋଲିଫ୍ସ୍ କଲେଜରେ ପୁସ୍ତକର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ପ୍ରସ୍ତୁତହୋଇ ଛପାନିମିତ୍ତ ଶ୍ରୀରାମପୁର ପ୍ରେସକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେଠାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ବାଇବେଲ ଓ ଓଡ଼ିଆଗ୍ରନ୍ଥ ମୁଦ୍ରିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ଖ୍ରୀ ୧୮୧୧-୧୮୪୩ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଓଡ଼ିଆଗ୍ରନ୍ଥ ଛପାଯାଇଥିଲା । ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ବାଇବେଲର ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ । (୨) ୧୮୪୧-୪୩ ମଧ୍ୟରେ ଆମସ୍ ସର୍ଟନ୍ (Amos Sutton)ଙ୍କର ‘ଉତ୍କଳ ଭାଷାର୍ଥାଭିଧାନ’ ବା ‘Oriya Dictionary with Oriya Synonyms’ ହେଉଛି ଏକ ବିଶିଷ୍ଟ କୃତ୍ୟ । ସର୍ଟନ୍ ସାହେବ ଭୁବନାନନ୍ଦ ନ୍ୟାୟାଳୟରଠାରେ ସହ-ଯୋଗୀତାରେ ଏହି ଉପାଦେୟ ଓଡ଼ିଆ ଅଭିଧାନ ତନିଖଣ୍ଡରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶା ମିଶନ୍ ଟ୍ରେସରୁ ପ୍ରଥମଖଣ୍ଡ ୧୮୫୧ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇଖଣ୍ଡ ୧୮୫୩ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ୧୮୬୪ରେ କଟକ ସ୍କୁଲ ମିଶନାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପରେ ୧୮୬୦ ବେଳକୁ ତହିଁର ଓଡ଼ିଆବିଭାଗ ନିମିତ୍ତ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଓଡ଼ିଆ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ତନ୍ମଧ୍ୟରେ (୧) ପ୍ରାକୃତିକ ଦର୍ଶନ (Natural Philosophy), (୨) ଓଡ଼ିଆ ବର୍ଣ୍ଣପରିଚୟ, (୩) ଓଡ଼ିଆ ନୀତିକଥା, (୪) ଓଡ଼ିଆ ଗଣିତ, (୫) ଗୀତଗୋବିନ୍ଦ (୬) ବହିଶ ସିଂହାସନ, (୭) ମିତଲଭ, (୮) ଓଡ଼ିଶା ଭୂଗୋଳ, (୯) ଓଡ଼ିଶା ଇତିହାସ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାକୃତିକ ଦର୍ଶନ କଲିକତା ସ୍କୁଲକୁ ଯୋଯାଇଛି, ମିତଲଭ ପୁରୀ ସ୍କୁଲକମିଟି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟସବୁ ଗ୍ରନ୍ଥ କଟକରେ ଛପାଯାଇଥିଲା । ସେକାଳର ଓଡ଼ିଶାରେ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ପ୍ରସାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ସର୍ଟନ୍ ଥିଲେ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ବିଦେଶୀ ପଣ୍ଡିତ । ୧୮୪୨-୪୩ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର ରିପୋର୍ଟରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ବିଶେଷ ଚ୍ୟୁପୂର୍ତ୍ତି ଲଭିକରିଥିବା ଏ ସର୍ଟନ୍ ଓ ପଣ୍ଡିତ ବିଶ୍ୱନୂର ବିଦ୍ୟାଭୂଷଣକୁ (ସରକାରୀ ସ୍କୁଲର ହେଉ ପଣ୍ଡିତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ବିଭିନ୍ନ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାହିତ୍ୟିକ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଗଲା । ଏହା ସହିତ ଖୁଲିଂଙ୍କର ଓଡ଼ିଶା (କଟକ) ଇତିହାସ (୧୮୬୭)ର ଅନୁସରଣରେ ସର୍ଟନ୍ ସାହେବ ପ୍ରଥମକରି ଲେଖିଲେ ଓଡ଼ିଶାର ଇତିହାସ ଓ ତାହାର ପୃଷ୍ଠା ସଂଖ୍ୟା ଥିଲା ୧୦ । ଏହି ସମୟରେ ତତ୍କାଳର ପିଅରସନ୍ଙ୍କର କାବ୍ୟବୋଲି (Idiomatic exercises)ଅନ୍ୟଏକ ବିଶିଷ୍ଟ କୃତ୍ୟ । ଏହି ସମୟରେ ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ଇତିହାସ ଅତି ବୈଚିତ୍ର୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେ ସମୟରୁ ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରେ ମିଶନାରୀମାନଙ୍କର ଦାନ ଅତୁଳନୀୟ ଓ ଏହି ସାହିତ୍ୟ ବଜାଳା ଭାଷାଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ଆଧୁନିକ ଶିକ୍ଷାର ଆରମ୍ଭରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ସ୍ୱରୂପ ଆମର ମୌଳିକ ରଚନା ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାୟ ଛୁଡ଼ି ଦେଇଛି । ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ଓଡ଼ିଶାର ପୁରପଲ୍ଲୀରେ ନିଜ୍ଜକ ଓଡ଼ିଆ ଶୈଳୀରେ କବିମାନେ କାବ୍ୟ କବିତା ଓ ସଙ୍ଗୀତାଦି

ସ୍ଵାର୍ଥୀନ ଭାବରେ ରଚନା କରୁଥିଲେ । ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ଶିକ୍ଷାରେ ପ୍ରକୃତ ଏହି ନୂତନ ଗଦ୍ୟଶୈଳୀ ଯେତେ ବିକୃତ ହେଉନା କାହିଁକି ତାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ଗଦ୍ୟକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି । ଏହି ଅଭୂତ ପ୍ରାଚୀନ ଓଡ଼ିଆ ଗଦ୍ୟ ରଚନାର କେତେକ ନମୁନା ପାଠକର କୌରୁହଳ ନିମିତ୍ତ ଦିଆଗଲା ।

(୧) ୧୮୧୧ ଓଡ଼ିଆ ବାଇବେଲ—

“ଯେଉଁ ସମୟରେ ବିଶ୍ଵରକର୍ତ୍ତାମାନେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ସେ ସମୟରେ ଦେଶରେ ଅକାଳ ଥିଲା । ତହିଁରେ—ଏକ ମନସ ଆପନ ଭୈରୀ ଓ ଦୁଇପୁତ୍ରକୁ ସଙ୍ଗେକରି ମୋ ଆବ ଦେଶରେ ପ୍ରବାସ କରିବାକୁ ଗଲା । ସେ ମନସର ନାମ ଆଲମଲକ ତାହାର ଭୈରୀର ନାମ ନଥାମୀ ଓ ଦୁଇପୁତ୍ରର ନାମ ମଖଲେନ ଓ କଲ୍‌ଓନ । ଏ ସମସ୍ତେ ଶତଶମରସ୍ତୁହୋଦୟର ଅଫଗମୀୟମାନେ ଥିଲେ ପୁଣି ସେମାନେ ମୋ ଆବ ଦେଶରେ ଆସି ପ୍ରବାସ କଲେ ।” (ଧର୍ମପୁସ୍ତକ, ୧୮୧୧, ୧ମ ଭାଗ, ପୃ ୧୭)

(୨) ୧୮୧୧—ମୋହନପ୍ରସାଦ ଠାକୁରଙ୍କ ଓଡ଼ିଆ ଇଂରେଜୀ ଅଭିଧାନ

Vocabulary Oriya and English (୧୮୧୧) by M. P. Takoor. Asst. Librarian of Fort William, Serampore, Cal July 1811)

ଇଶ୍ଵର Eeshworo—God

ଇଶ୍ଵରତ୍ଵେ Eeshworottya—God head

ଧର୍ମସ୍ତା Dhormatma—Holy Ghost

ଏହି ପ୍ରଥମକ୍ରମା ଓଡ଼ିଆ ଅଭିଧାନରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଶୁଦ୍ଧି ପୃଷ୍ଠି-ମାତ୍ରାରେ ରହିଅଛି ।

Early Oriya Lexicons—their importance—Dr. B. Mohanty Bharati—Utkal University Journal Vol. III, 1969.

୧୮୧୩—ପ୍ରବୋଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକା—ପଞ୍ଚିତ ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ଶର୍ମା ।

“ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲ ଗୁଡ଼ ହଜଲେଇ ନି ବାଧାହସ୍ତ । ତେଲ ନାଜ ଲୁନ ନାଜ ଗୁଡ଼ଲ ନାଜ ଭରକାଶ୍ଵ ପାଦ କରୁଇ ନାଜ । ପଦ କହିଲ ଆଜ କି ଘରେ କରୁଇ ନାଜି ଦେଖି ଦେଖି ଖୁଦକୁଣ୍ଡା ଯଦି କରୁ ଆକେ ତବେ ତାର ପିଠେ କର ଏଇ ଗୁଡ଼ ଦୟା ଖାଇବ ।

ପ୍ରବୋଧଚକ୍ରିକା

ଏକଟ

ମାସିକ ସମାକ୍ଷର ପତ୍ରିକା ।

୨୦ ପଂଖ୍ୟା ।

ବିକାୟ ଦକାତ ବିନୟଂ ବିନୟାତ୍ପାତ ପାସକାଂ ।

ପାଠକାଦନମାୟୋଽଧନାଦର୍ପଂ ଉତ୍ତଃ ସୁଖଂ ।

ସନ ୧୯୫୭ ଅଗଷ୍ଟ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସନ ୧୯୬୪ ସିଂହ ।

ସିଂହ ମାସ ପତ୍ରିକାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ।

	ପୃଷ୍ଠାଂକ ।
୧ । ବିଷ୍ଣୁଶର୍ମକବୁଦ୍ଧି ହିନ୍ଦୋପଦେଶ	୪୩୭
୨ । ନେପ ବିଷୟ	୪୪୧
୩ । ଦାସ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଦଳିତା ତଳାଇବା ବିଷୟ	୪୪୩
୪ । ସିଂହଲଦ୍ଵୀପରେ ମୁକ୍ତାବୃତ୍ତ	୪୪୩
୫ । ସିନ୍ଧୁ ପୋହର	୪୪୫
୬ । ସମାକ୍ଷର ପତ୍ରିକା	୪୪୭
୭ । ସିଂହ ମାସର ଉତ୍କଳ ପତ୍ରିକା	୪୫୩

ଏ ପୁସ୍ତକ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଜାହାରି ଉଚ୍ଛିା ହେଲେ ଖେ କଟକ ଶହର ନିକଟି ଶ୍ରୀମୁଖ ଲେଖି ସାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚିଠି ଲେଖିଲେ ନଗୁରା ସ୍ଵୟଂ ସାକ୍ଷାତ କଲେ ଦାକ୍ତରୀ ସହ କରି ପାରିବେ । ମାସକୁ ମାସ ନୂତନ କର ଶୁଭା ହେବ । ମୁକ୍ତି ଖଣ୍ଡକୁ ଦଣ ସରଫା ଲେଖାଏ । ବାରି ଖଣ୍ଡର ଅଗ୍ରଭାଗ ଦାମ ଏକାହେଲକେ ଦାଖଲ ହେବେ ଏ ଶୁକ୍ଳା ଲାଗିତ ଅର୍ଥ ତାହାରେ ପଠାଇବାକୁ ହେଲେ ବାରିଗୋଷ୍ଠୀ ଅଗ୍ରାହଣୀ ତାହା ଶିବଳ ଦେଲେ ବିନା ମାସୁର ଅତି ଶୀଘ୍ର ପଂପା ସିବ ।

ଶ୍ରୀମୁଖ ଉପଲଭ ସି ଲେଖି ସାହେବଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

କଟକ ନଗର ସମ୍ଭାଳୟରେ ଶ୍ରୀମୁଖ ଉପଲଭ ଚୁକ୍ତ ସାହେବଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଶୁଭା ହେଲା ।

ହୋଇଅଛି, ବୁଦ୍ଧିବନ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂ-
ର୍ଣ୍ଣ ନଗର ଅଧିକୃତ ହେବାର
ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା ।

ତଦ୍ୱାଦ ଯେଉଁ ସମ୍ପାଦ ଅଧିଥିଲା
ତହିଁର ବ୍ୟକ୍ତି ହେଲା ଯେ, ସେହେ-
ତୁର ମାସ ୧୭ ତାରିଖରେ ଭାରତୀୟ
ସୈନ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣ ବ୍ୟାଜ ଗୃହ ଅଧିକାର
କରିଅଛନ୍ତି । ତାହା ଅରବିନ ଅବୁର
ଅଗ୍ରସର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା,
ବିଦ୍ରୋହମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ
ନଗର ତ୍ୟାଗ କରି ମଥୁରା ପ୍ରଦେଶକୁ
ଗୋପାଲପୁର ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ
କରିବା ଚେଷ୍ଟାରେ ଥିଲେ । ରାଜ-
ରବନ ମଧ୍ୟରେ ବାଦଶାହ ୨ । ୩
ସହସ୍ର ସୈନ୍ୟ ଦେଇ ଅବସ୍ଥାନ କରି
ଥିଲେ, ଉକ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁରେ
ପ୍ରାଣପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଶ କରିଅଛନ୍ତି । ସେହି
ଦିନ ରାଜରବନ ଉପରେ ଭଣ୍ଡା ଗୋଲ
ବୁଲ୍ଡି ହୋଇଥିଲା ।

ସମ୍ବଲପୁରର ଅଧିଷ୍ଠା କମିଶନର
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କାପ୍ତାନ ଲି ସାହେବ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି କି, ସମ୍ବଲପୁରର ରାଜକଣାୟ
“ସୁନ୍ଦର ସା” ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି
ହଜାହାବ ଗରେ କପୋଦ ଥିଲା ତାକୁ
ବହେ ହି ସୈନ୍ୟମାନେ ମୁକ୍ତ କରି
ଦେବାରୁ ସେ ସମ୍ବଲପୁରଠାରେ
ପହଞ୍ଚି ରାଜବନ୍ଦୋହାରଣରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି, ଏତଦ୍ୱୟ
କଟକଠାରୁ ତିନି କମ୍ପାନି ଓ ନାଗପୁର-
ଠାରୁ ତିନି କମ୍ପାନି ସୈନ୍ୟ ସମ୍ବଲ-

ପୁରଠାରୁ ସିକାର ଅଞ୍ଚଳ ହୋଇଅଛି ।
ଏକ ବ୍ରହ୍ମପୁରଠାରେ ଯେଉଁ ୫ ନ-
ମ୍ବରୀ ପଲଟଣ ଅଛନ୍ତି ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ
ପାଞ୍ଚ କମ୍ପାନି କଟକ ଅଧିବା ନିମନ୍ତେ
ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିଅଛନ୍ତି ଯାହୁଁ ଏହି ମାସ
୧୫ ତାରିଖ ମଧ୍ୟରେ କଟକଠାରେ
ପହଞ୍ଚିବେ ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ
ରାଜା ଓ ଜମିଦାରପ୍ରଭୃତିଙ୍କର ହସ୍ତୀ
ଓ ଶି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ହୋଇଅଛି
କି, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯେଉଁ ପଲଟଣ ସିକ
ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ସେହି ପଲଟଣର ସାମଗ୍ରୀ
ବୋହି ନେବା ଲାଗି ରାଜା ଓ ଜମି-
ଦାରମାନେ ଅପଶା ୨ ହସ୍ତୀମାନଙ୍କୁ
ମଦଦ ଦେବେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ବଲପୁରରେ ମହାନଦୀ
ଓ କ୍ରାନ୍ତୀ ପ୍ରଭୃତି ନଦୀମାନେ ପ୍ରବଳ-
ଭାବେ ବୁଦ୍ଧିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ପୁଣି, କଟକ,
ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାର ଅନୁଗତ ଅନେ-
କ ୨ ପ୍ରଦେଶରେ ଶସ୍ୟ ହାନି କରି-
ବାରୁ କଟକ ଏଲକାର କେଉଁ ପ୍ର-
ଦେଶରେ କି ପରିମାଣରେ ଶସ୍ୟ ହାନି
ହୋଇଅଛି ଇତ୍ୟାଦି ଦାବୀର କରବା
ନିମନ୍ତେ ଉକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାର ଡେପୁଟି କ-
ଲେକ୍ଚର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ
ଦାସ ଓ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ନର ସିଂହ-
ରଣ ଦାସ ଅନୁମତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି, ତହିଁର ବଶେଷ ଏହି କି,
ପ୍ରଥମୋକ୍ତ ବାବୁ ମହାନଦୀ ଦ୍ୱାରା ନଷ୍ଟ

(କରିବେକ, ଆନଲେକ, ମାଉଗ, ବହୁଲେକ, ଦଲେକ, ଖୁଦକୁ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭୃତି ବଙ୍ଗଳା ଅମେଷା ଓଡ଼ିଆରେ ପ୍ରଚଳିତ ଶବ୍ଦ । ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ଓଡ଼ିଆ ହେତୁ ତାଙ୍କ ଲେଖାରେ ବହୁ ଓଡ଼ିଆ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ।

୧୮୪୦—ପଦାର୍ଥ ବିଦ୍ୟାସାର ଅର୍ଥାତ୍ ଭୂଗୋଳ ଓ ଜ୍ୟୋତିଷ ବିଦ୍ୟା ୧ମ ସ୍କାନ୍—

Calcutta Shool Book Society
Baptist Mission Press, 1840

ଶିକ୍ଷା—ଏହି ଦେଶସ୍ଥ ଲୋକର ଧନ ପୂର୍ବର ଏତେବୃଦ୍ଧି ହେଉଅଛି କପାଇଁ ?

ଗୁରୁ—କାରଣ ଏହି ଯେ ପୂର୍ବଜାମାନଙ୍କ ଅମଳରେ ସେମାନେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଉପରେ ନାନା ଲୁହ ଉପଦ୍ରବ ଇତ୍ୟାଦି ଅନେକ କରୁଥିଲେ ସେ ସକାଶର ପ୍ରାୟ କାହାର ଧନ ସ୍ଥିର ନଥିଲା । ପୁଣି ଏହି ସମୟରେ ଇଂରାଜର ଅମଳରେ ସେ ସବୁ ଉପାତ ନାହିଁ ଏ ନିମନ୍ତେ ଦିନକୁ ଦିନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଧନ ବଢ଼ୁଛି ।”

୧୮୪୧-୫୮—ଓଡ଼ିଆ ବ୍ୟାକରଣ (ବଙ୍ଗଳାରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ପିଅରସନଙ୍କ ବ୍ୟାକରଣ ଅନୁସରଣରେ)

ଓଡ଼ିଶା ମିଶନରେ ଯୋଗଦେବା ପୂର୍ବରୁ ପାତ୍ରୀମାନେ ଏହି ପୁସ୍ତକପଢ଼ି ଓଡ଼ିଆରେ ଦକ୍ଷତା ଅର୍ଜନ କରିବା ବିଷୟ କୁହାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଇଂରାଜୀ ବାକ୍ୟର ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ ବକୃତ ଓ ହାସ୍ୟୋଦ୍ଦୀପକ—

‘ସେ ଭୂଗୋଳ ବିଦ୍ୟା ବିଷୟରେ ଏକ କିତାବ ରଖିଲେ’
He spoke to us in a kind manner ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ‘ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ମତେ କହିଲ’ ପୁଣି ‘She is a dutiful and affectionate child ‘ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଟୋକା ବଡ଼ ବାଧ ଓ ପ୍ରେମି ପିଲା ଅଛି’

୧୮୫୭-୫୮—ହୃତୋପଦେଶ—

‘ଏକଥା ଶୁଣି ହରଣ୍ୟକ ଦୃଷ୍ଟି ଚିତ୍ତ ଆଉ ପୁଲକିତ ହୋଇ କହିଲ
‘ସାଧୁ ମିତ୍ର ! ସାଧୁ, ଏତାଦୃଶ ଅଶ୍ଳିଳ ଲୋକଙ୍କ ସ୍ପେଷ୍ଟ ହେଉଛି ରୁମ୍ଭେ
ହିଲୋକ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ । ଜହାକହୁ ହରଣ୍ୟକ ସମସ୍ତ କପୋତର
ପାଶଚ୍ଛେଦନ କରି ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନକରି କହିଲ, ହେ ପଣେ
ଚିତ୍ରଗ୍ରୀବ, ଏହି ଜାଲରେ ବନ୍ଦ ହେବରୁ ଦୋଷ ଆଶଙ୍କା କରି ଆପଣାକୁ
ଅବଜ୍ଞା କରିବାର ଉଚିତ ନୁହେଁ ।’ (ପୃ. ୧୯)

ଏହି କେତେକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରୁ ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ କ୍ରମେ ବଙ୍ଗଳା ଭାଷା ପ୍ରଭାବତ ଶକ୍ତି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା କ୍ରମେ ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ଗଦ୍ୟର ରୂପଧାରଣ କରିଛି । କବିତାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଆଧୁନିକତାର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଫୁଟିଉଠିଛି । ଯେପରି ଓଡ଼ିଆ ବ୍ୟାକରଣରେ ‘ପଣ୍ଡିତ ଓ ଚଷା’ କବିତାର କେତେକ ପଂକ୍ତି ହେଉଛି—

ପଣ୍ଡିତ ଠାରେ ଚଷା ପଢ଼ାଇଲ
ମାଙ୍କଡ଼ ମାଇଲେ କି ଦୋଷ ହୋଇ ।
ପଣ୍ଡିତ କହଲେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଚାହିଁ
ସେ ପାପ ଭୁଲନା ପାପତ ନାହିଁ ।
ଚଷା ନିବେଦନ ଏ କି ପଣ୍ଡିତ
ମାଙ୍କଡ଼ ମାଇଲେ ରୁମ୍ ପୁସ୍ତକ ।
ଶୁଣି ପଣ୍ଡିତ କହେ ଚଢ଼ ବଢ଼
ମାଙ୍କଡ଼ ମାଇଲେ ହୋସ୍ତେ ଧୋକଡ଼ ।

ଏହାର ଉପାଦାନ—ଆପଣାର ସଦୃଶ ସବୁର ସୁଖ ଦୁଃଖ ଯେ ଦେଖଇ ସେ ପଣ୍ଡିତ’— ଏହାର ରଚନାରେ ଅଗାଧ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସରଳ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଓଡ଼ିଆ ଗଦ୍ୟ ଓ ପଦ୍ୟର ଅରୁଣୋଦୟ ଦର୍ଶିଛି ଏହି ମିଶନାରୀ ସାହିତ୍ୟରେ । ବହୁ ମିଶନାରୀ ଏହି ସମୟରେ ବହୁ ଓଡ଼ିଆ ଗ୍ରନ୍ଥ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । କିନ୍ତୁ ୧୮୦୦—୧୮୫୦ ମଧ୍ୟରେ ରେଭରେଣ୍ଡ ଆମସ୍ ସର୍ଟନଙ୍କର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟକୁ ଦାନ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ହୋଇ ରହିବ । ସର୍ଟନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ‘ଭାଷାର୍ଥାଭିଧାନ’ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର ବିଭିନ୍ନ ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ, ଗାଣିତ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର ନିରାକରଣ ଉପାୟ (ନିବନ୍ଧ) ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣାୟ ଯାହାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ (୧୮୩୮) ୧ମ ଭାଗ, ସର୍ଟନଙ୍କର ଓଡ଼ିଆ ବ୍ୟାକରଣ, ବର୍ଣ୍ଣ ସିଂହାସନ, ଗୀତଗୋବିନ୍ଦ, ଅମରକୋଷ, ଓଡ଼ିଶାର ଇତିହାସ ମାନ୍ଦକଥା, ପଦାର୍ଥ ବିଦ୍ୟାଗାର, ଭଣ୍ଡାକ୍ୟୁଲର କ୍ଲାସ୍‌ବୁକ୍ ରିଡ଼ର, A Narrative of the Mission to Orissa (1833) ଏବଂ Orissa and its Evangelization (1850 Boston) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଧାନ । ସର୍ଟନ୍ ସାହେବ ଓଡ଼ିଶାରେ ୧୮୨୫-୧୮୫୦ ମଧ୍ୟରେ ରହି ଓଡ଼ିଶାର ଶିକ୍ଷା ଓ ସାହିତ୍ୟକୁ ଯେଉଁ ବିରାଟ ଦାନ ଦେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ଚିରକୃତଜ୍ଞ ହୋଇ ରହିବ । ବ୍ରିଟିସ୍ ଶାସନ ଆରମ୍ଭରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରାଦେଶିକ ଭାଷାର ଶିକ୍ଷା କପରି ଗଠକରିଥିଲେ ତାହାର ବିସ୍ମୃତ ଇତିହାସ ‘ଆଡ଼ାମସ୍ ରିପୋର୍ଟ ଅନ୍ ଭଣ୍ଡାକ୍ୟୁଲର ଏଡ଼ୁକେଶନ, ଗ୍ରନ୍ଥ ସମୟରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ଓ ସେ ସମସ୍ତ ବିବରଣୀରୁ ଏତିକି ଜଣାପଡ଼େଯେ, ବଙ୍ଗଳା ଦେଶରେ ଦେଶୀୟ ଭାଷା ଶିକ୍ଷାର ଗତି ଯେପରି କ୍ଷିପ୍ର ବେଗରେ ଗଠକରିଥିଲେ ଓଡ଼ିଶାରେ ସେପରି ହୋଇନାହିଁ ।

୧୮୫୦ ପରେ ଓଡ଼ିଆଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଘନେ ଅଗ୍ରଗତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ୧୮୫୭ ମସିହାରେ କଟକରୁ ପ୍ରକାଶିତ ‘ପ୍ରବୋଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକା’ ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ନୂତନ ପଦକ୍ଷେପ । ପ୍ରବୋଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକାର ସଂପାଦକ ଥିଲେ ଉତ୍କଳଯୁଗ୍ମ ଲେଖି ସାହେବ ଓ ତାହା କଟକ ମିଶନ ପ୍ରେସରୁ ଶ୍ରୀନୁଜା ଡବଲିଉ ବୃକ୍ଷ ସାହେବଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଛପାହେଉଥିଲା । ପତ୍ରିକା “ପ୍ରବୋଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକା ଏ ରଞ୍ଚ ମାସିକ ସମାଚାର ପତ୍ରିକା” ନାମରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲା ଓ ତା’ର ଆଦର୍ଶଥିଲା “ବିଦ୍ୟାଦଦାତା ବିନୟଂ ବିନୟାଦସାଧି ପାଠିତାଂ । ପାଠଦ୍ଵାରାଜନମାସ୍ତୋତି ଧନାକର୍ମଂ ତତଃ ସୁଖଂ” । ପ୍ରବୋଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକା (କ) ସାହିତ୍ୟିକ ପତ୍ରିକା, (ଖ) ସମାଚାର ପତ୍ରିକା (ଗ) ମାସିକ ପତ୍ରିକା ବା କାଲେଣ୍ଡର ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । ଏହି ପତ୍ରିକା ମିଶନାଗମାନଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵାବଧାନରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲେହେଁ ଏଥିରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାରର କୌଣସି ଗଠି ନଥିଲା । ଯୋଗ ଉତ୍କଳଯୁଗ୍ମ କଲେଜର ତତ୍କାଳୀନ ପଣ୍ଡିତ ମୁଖୁନ୍ଦ୍ର ଉର୍ଜାଲଂକାରଙ୍କର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପ୍ରବୋଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକାର ନାମ ଗ୍ରହଣ କରି ଓଡ଼ିଶାରେ ଏ ହେଲା ପ୍ରଥମ ସାହିତ୍ୟିକ ଓ ସମାଚାର ପତ୍ରିକା । ପତ୍ରିକାର ପ୍ରଥମ ସଂଖ୍ୟା ୧୮୫୭ ଜାନୁଆରୀ (ମାସ ୧୨୩) ମାସରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲା । ସଂପାଦକ ପ୍ରବୋଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକା ବିଷୟରେ ପ୍ରଥମ ପତ୍ର ତାଙ୍କର ସଂପାଦକୀୟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି । ତହିଁରୁ ସେତେବେଳେ ଓଡ଼ିଶାର ଶିକ୍ଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ରାଜନୀତିକ ଅବସ୍ଥା କଥା ଥିଲା ତାହା ଜଣାଯାଏ । ଏହି ଦୁଷ୍ପ୍ରାପ୍ୟ ସଂପାଦକୀୟରୁ ବେତେକାଂଶ ଜମ୍ମରେ ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ଦିଆଗଲା ।

“ଓଡ଼ିଶା ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ଏହି ଦେଶ ଉତ୍ତରରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା ନଦୀ ଠାରୁ ସମୁଦ୍ର କୂଳେ କୂଳେ ଦକ୍ଷିଣରେ ଚିଲିକା ଓ ଗଞ୍ଜାଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛି । ତାହାର ପୂର୍ବ ସୀମା ବଙ୍ଗସାଗର ଏବଂ ପଶ୍ଚିମ ସୀମା ଗଡ଼ଜାତ । ପୂର୍ବ କାଳରେ ଉତ୍କଳ ଦେଶର ସୀମା ଅଧିକ ପ୍ରଶସ୍ତ ଆଉ ରାଜ ମହେନ୍ଦ୍ର ଓ ବିଜୟ ନଗର ଏ ଦୁହେଁ ଏ ଦେଶ ରାଜାମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲେ । ଆଉ ଦକ୍ଷିଣରେ ଗୋଦାବରୀ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟର ଦକ୍ଷିଣ ସୀମା ବିସ୍ତୃତ ଥିଲା । ମାତ୍ର ପୁରୁତନ ସୀମାଗୁଡ଼ିକ ଇତ୍ୟାଦି ଯେଉଁ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛି ତଦୁପଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଏ ଦେଶ ଅତି ବୃହତ୍ ଓ ବିଭୀର ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । କେବଳ ମୁଗଲବନ୍ଦ ଉତ୍ତରେ ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ପଦରଲକ୍ଷ୍ୟରୁ ଅଧିକ ।

ଯଦ୍ୟପି ଅଲ୍ପବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସମୀପବର୍ତ୍ତୀ ବଙ୍ଗଦେଶରେ ବଙ୍ଗଳାଭାଷା ଅତି ଯତ୍ନ ସୂଚକ ସେ ଦେଶରେ ଅନେକ ବିଦ୍ଵନ୍ମୁଦ୍ରାଗୟ କର୍ତ୍ତୃକ ପଣ୍ଡିତ ଓ ସୁଶୋଭିତ

ହୋଇଥିବୁ ପୁଣି ଦେଶୀୟ ଓ ଇଙ୍ଗରେଜା ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷାର୍ଥେ ଅନେକ ପାଠଶାଳା ଓ କଲେଜ ନିର୍ମୂଳ କରାଯାଇଥିବୁ ଏବଂ ଗୁପାୟନ୍ତ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବୁ ଅଥଚ ଅଗତ ସପ୍ତକ୍ରୀଣ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଶଏ ଗୋଟା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମାଗ୍ନର ପତ୍ନୀ ଆଉ ଏ ପ୍ରବୋଧ ଚନ୍ଦ୍ରକା ଚୁଲ ମାସିକ କମ୍ପା ସାପ୍ତାହିକ ପୁସ୍ତକ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଦେଶଯାକ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥିବୁ ପୁଣି ବିବିଧ ଜ୍ଞାନସୂଚକ ଅନେକ ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛନ୍ତି ତଥାପି ଏ ଉତ୍କଳ ଦେଶରେ ଏତାଦୃଶ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ବିଷୟରେ ଅଳ୍ପମାତ୍ର ଉଦ୍ଦୋଗ ହୋଇଅଛି । ଏ ସକଳ ବିଷୟରେ ଏ ଦେଶୀୟ ଲୋକେ ଶିଥିଲ ଆଉ ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟ । ଜନଠାରୁ ଅଳ୍ପ ଧନ ପୁଞ୍ଜା ପ୍ରିୟରେ ବୋଧକରି ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେହିଧନ ସଂହ ପ୍ରଚରରୂପେ ଉପାର୍ଜିତ ହୁଅଇ ତାହା ଅନାଦର କରିଅଛନ୍ତି । ଅତଏବ ଫଳ ଦେଖ, ଏ ଦେଶ ସ୍ଥାପିତ ନାନା ସରକାରୀ କଚେରୀ ଇତ୍ୟାଦିରେ ବିଦେଶୀୟ ଅର୍ଥାତ୍ ବଙ୍ଗାଳୀ ଲୋକେ ପ୍ରାୟ ସବୁ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ପଦପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଏ ପ୍ରବୋଧ ଚନ୍ଦ୍ରକା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶୀୟ ମାତ୍ର ଆରମ୍ଭରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେରେ କୋଡ଼ିଏକ ପଚିଶ ପୁଷ୍ପା ଛପାହେବ । ପ୍ରଥମରେ ଦେଶୀୟ ମହାବିଜ୍ଞ ପୁରତନ କୌଣସି ପଣ୍ଡିତ କର୍ତ୍ତୃକ ରଚିତ ଆଉ ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷାଦାୟକ ଗ୍ରନ୍ଥ ନରୁବା ବଙ୍ଗଦେଶୀୟ ବିଦ୍ୱଜ୍ଜନଗଣ କର୍ତ୍ତୃକ ନାନା ସମୟରେ ଯେଉଁ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି କମ୍ପା ଆଗାମିରେ ହେବ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କୌଣସି ପୁସ୍ତକ ଅଦ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଏ ପ୍ରବୋଧ ଚନ୍ଦ୍ରକାରେ ପ୍ରକାଶ କରାଇବାର ମାନସ ଅଛି । ତତ୍ତାଦ୍ ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ମନୋରଂଜନ ଆଉ ମତ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦାୟକ ବୃତ୍ତାନ୍ତ କମ୍ପା ବିଶିଷ୍ଟ ମହାତ୍ମାମାନଙ୍କ ଜୀବନ ବିବରଣ ଅଥବା ଶିଳ୍ପ ଇତ୍ୟାଦି ବିଦ୍ୟା ସମ୍ପର୍କୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବ । ଶେଷରେ ଏ ଜିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟରେ ଯେତେବେଳେ ଯେଉଁ ସଫଳା ଶୁଣାଯାଏ ଏବଂ ଦେଶ ବିଦେଶରୁ ଯେଉଁ ନାନା ମହତ୍ତ୍ୱାନ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦ ମିଳେ ତହିଁର ସାରଂଶ କଲିକତାଠାରୁ ପ୍ରାୟ କେତେକ ଇଙ୍ଗରେଜା ଓ ବଙ୍ଗାଳୀ ଖବର କାଗଜରେ ଅନୁବାହିତ ହୋଇ ଏ ପ୍ରବୋଧ ଚନ୍ଦ୍ରକାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେରେ ମାସିକ ପାଞ୍ଚି ଦେବାର ମାନସ ଅଛି । + + + କୌଣସି ବିଶେଷ ଧର୍ମର ପ୍ରସ୍ତର ଏ ପୁସ୍ତକର ଅଭିପ୍ରାୟ ନୁହଇ ଏ ସକାଶେ ତାହା ଆପଣା ଆପଣା ମୂହରେ ଶ୍ରବଣ କରି ପାଠକଲେ କାହାରି ଇଷ୍ଟଧର୍ମ ହାନି ହେବ ଏ ପ୍ରକାର ଶଙ୍କା କେହି ନକରିବେ । ଏ ପୁସ୍ତକର ବାସିକ ଅର୍ଥାତ୍ ବାରଶ୍ଚନ୍ଦ୍ର ମୂଲ୍ୟ ଏକାବେଳକେ ଆଗରୁରୁ ଦେଲେ କେବଳ ଦେଉଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ହେବ ।”

(ପ୍ରବୋଧ ଚନ୍ଦ୍ରକା ୧୮୫୭, ୧ମ ସଂଖ୍ୟା ପୃ. ୧-୩)

ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ଓଡ଼ିଆରେ ପ୍ରଥମ ପନ୍ଦିକା ‘ଜ୍ଞାନାରୁଣ’* ଅଳ୍ପ ସମୟ ପ୍ରକାଶ ପରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ଓ ପ୍ରକାଶକ ଚନ୍ଦ୍ରକା ପ୍ରଥମ ସାହୃଦ୍ୟକ ଓ ସମାଗୁର ପନ୍ଦିକାରୁପେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଚଳିବର୍ଷ ଧରି ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ପ୍ରକାଶିତ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକର ଭାଷାରେ ବଙ୍ଗଳା ପ୍ରଭାବ ନାହିଁ । ଠିକ୍ ଅଧୁନକ ଓଡ଼ିଆ ଗଦ୍ୟ ଶୈଳୀ ଏଥିରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ପନ୍ଦିକାର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ ମିସଲଭର ଅନୁବାଦ (ଫମଗଃ) ସୀତାଙ୍କ ବିବରଣ (ଫମଗଃ), ଦେଶୀୟ ଭାଷା ନଜାଣିବାର ଫଳ, କନ୍ଦ ଜାତି, ସାମ୍ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ସମାଗୁର, ଜାଜଣୀ ଓ ଜାଇଫଲ ବିଷୟ, ପ୍ରସ୍ତାବ, ରାଜା ଅଭି ରାଜପତ୍ନୀ, ଧର୍ମ ବିଷୟ, ବାୟୁସେବନ, ରକ୍ତଚଳିକା ବିଷୟ, ସାବଣୀ ବିବରଣ, ହସ୍ତିର ବିବରଣ, କୁକୁର ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଭୃତି ବିଷୟ ସହଜ ମାସିକ ସମ୍ବାଦ ଓ ପଞ୍ଜିକା ସ୍ଥାନ ଲଭି କରୁଛି । ୧୮୫୭ର ପ୍ରବୋଧ ଚନ୍ଦ୍ରକାରେ ହତୋପଦେଶ (ଅନୁବାଦ), ଶାକର ଶର୍କର ଉଦ୍ଭବ, ଅଲସ୍ୟ, ଶୃଗାଳ, ରଖିୟ ଦେଶର ରାଜଦଣ୍ଡ, ଚସା, ନକୁଳ, ଶ୍ଵେତହସ୍ତୀ ବିଷୟ, କର୍ପୂର ବିବରଣ, ଭାରତବର୍ଷୀୟ ଜାଇଣି ଓ ଜାଇଫଲ ବିଷୟ, ଜଳକୁଞ୍ଜର, ଗୁପାକର୍ମ ଉତ୍ପତ୍ତିର ବିଷୟ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଓ ବଜ୍ର ବିଷୟ ପ୍ରଭୃତି ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ସାହୃଦ୍ୟକ ବିଷୟର ଅନୁବାଦ ଓ ଆଲୋଚନା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଦେଖିବାର କଥା ଯେ ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ହେଲେ କବିତା ପ୍ରକାଶ ପାଇନାହିଁ । ଏହା ଥିଲା ପ୍ରଥମ ସାହୃଦ୍ୟକ ଓ ସମାଗୁର ମୂଳକ ଓଡ଼ିଆ ପନ୍ଦିକା । ଏହି ପନ୍ଦିକାରେ ବିଦେଶ ସମ୍ବାଦ, ଇଂଲଣ୍ଡ ଦେଶର ସମ୍ବାଦ, ସମ୍ଭାରଣୀୟ ଓ ଓଡ଼ିଶାର ସମ୍ବାଦ ଯଥାବିଧି ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ସମ୍ଭାରମୂଳକ ସମ୍ବାଦ ମଧ୍ୟରେ ଇଂରାଜୀ ଶିକ୍ଷା ଓ ବିଧବା ବିବାହ ସମ୍ବାଦ ପ୍ରଧାନ ସ୍ଥାନ ଲଭି କରୁଛି । ୧୮୫୭ ହେଉଛି ଭାରତରେ ଚକ୍ରାକ୍ର ସିପାହୀ ବିଦ୍ରୋହର ସମୟ ଓ ସେହି ବିଦ୍ରୋହ ସମ୍ବାଦ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ଭାରଣୀୟ ସିପାହୀ ବିଦ୍ରୋହର ସମ୍ବାଦ ଉତ୍କଳ ହୋଇ ଉଠିଛି । ଯେପରି—

‘ସମ୍ଭାରଣୀୟର ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ କମିଶନର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କାପ୍ତାନ ଲି ସାହେବ ଲେଖିଛନ୍ତି କି, ସମ୍ଭାରଣୀୟର ରାଜବଣୀୟ “ସୁନ୍ଦରସା” ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି

---

* ଓଡ଼ିଶାର ପନ୍ଦିକାର ଇତିହାସରେ କୁଳିବର ପନ୍ଦି ୧୮୪୦ରେ ସୁନ୍ଦରୀ ବାବାଜୀ ବା ସାଧୁ ସୁନ୍ଦର ଦାସ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ତାହା ହାତଲେଖା ସଂବାଦପତ୍ର ଥିଲା । ୧୮୨୭ ସାଲରେ ସାଧୁ ସୁନ୍ଦରଙ୍କ ସହଜ ସଟ୍ଟଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ହୋଇଥିଲା । ରେଭରେଣ୍ଡ ସି. ଲେସିଙ୍କର ଜ୍ଞାନାରୁଣ (୧୮୪୧) ହେଉଛି ଦ୍ଵିତୀୟ ମିଶନାରୀ ପନ୍ଦିକା । ଜ୍ଞାନାରୁଣ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା—ହାତଲେଖା କୁଳିବର ପନ୍ଦି ବା ଜ୍ଞାନାରୁଣ କେଉଁଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ନାହିଁ ।

ହଜାଣ ବାଗରେ କସ୍ତୁରୀ ଥିଲା । ତାକୁ ରଦ୍ଦୋଷ୍ଠୀ ସୈନ୍ୟମାନେ ମୁହଁକରି ଦେବାର ସେ ସମ୍ବଲପୁରଠାରେ ପହଞ୍ଚି ରଜବଦ୍ଦୋହାଚରଣରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି, ଅତଏବ କଟକଠାରେ ଘନି କମ୍ପାନି ଓ ନାଗପୁରଠାରେ ଘନି କମ୍ପାନି ସୈନ୍ୟ ସମ୍ବଲପୁରଠାକୁ ଯିବାର ଆଜ୍ଞା ହୋଇଅଛି, “କଟକ ଜିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ରଜା ଓ ଜମିଦାର ପ୍ରଭୃତିଙ୍କର ହସ୍ତୀ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ହୋଇଅଛି କି, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯେଉଁ ପଲ୍ଟଣ ସିବ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ସେହି ପଲ୍ଟଣର ସାମଗ୍ରୀ ବୋହି ନେବା ଲାଗି ରଜା ଓ ଜମିଦାରମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତୀମାନଙ୍କୁ ମଦଦ ଦେବେ ।” (୧୮୫୭, ଅକ୍ଟୋବର, ପୃ ୪୯୦, ୪୯୧)

ତେଣୁ ଏଥରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ଭୂନବଂଶ ଶତାଦ୍ଧାର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ସାମ୍ବାଦିକତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ‘ପ୍ରବୋଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକା’ର ଅତୁଳନୀୟ ଦାନ ରହିଛି । ସେ କାଳର ଓଡ଼ିଶାର ଶିକ୍ଷା ସଂସ୍କୃତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରବୋଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକା ଥିଲା ଅନ୍ଧାର ମୁଲକରେ ଏକ ଅତୁଳନୀୟ ସାହିତ୍ୟାଲୋକ ଏକ ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଉତ୍ପାଦନରେ ‘ପ୍ରବୋଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକା’ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଐତିହାସିକ ବିଷୟ କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ହେବ ।

‘ପ୍ରବୋଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକା’ ପ୍ରକାଶର ପ୍ରାୟ ନଅବର୍ଷ ପରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଉତ୍କଳଦୀପିକା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ୧୮୭୭ ମସିହାରେ । ତାହାର ସୁଯୋଗ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ଥିଲେ ବରେଣ୍ୟ କର୍ମଯୋଗୀ ଗୌରୀଶଙ୍କର ରାୟ । ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ରାଜ୍ୟରେ ଉତ୍କଳଦୀପିକାର ଅବଦାନ ଅସୀମ ଓ ଅତୁଳନୀୟ । ଏହି ପତ୍ରିକା ୩୮।୧୮୭୭ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ପ୍ରଥମେ ସାପ୍ତାହିକ ଓ ପରେ ଦୈନିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକାଭାବେ ୫୭ ବର୍ଷ କାଳ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ଓ ସାମ୍ବାଦିକତାକୁ ପ୍ରସାରିତ କରିଥିଲା । କଟକ ଆଲମଗ୍ନୀ ବଜାରର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀରୁ ଏହା ପ୍ରକାଶ ଲାଭ କରିଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଓଡ଼ିଆ ଟାଇପ୍ ଅଣ୍ଡ୍ରିକ୍ସରୁ ଉତ୍କଳଦୀପିକା ଦେଢ଼ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଧୁନିକ ଲିଥୋପର ପଥର ଗ୍ରୁପାରେ ଗ୍ରୁପା ଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁ ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଦେଖାଦେଇଥିଲା କରାଳ ନଅଙ୍କ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସେତେବେଳେ ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କ ଦୁଃଖଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ବାହାରେ ଓ ଭିତରେ ସଚେତନ କରାଇ ଦେବାପାଇଁ ଏହି ପତ୍ରିକା ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ କଲା । ୧୮୭୭ ମସିହାର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଗଜପତିରାଜାଙ୍କ ୯ ଅଙ୍କରେ ପଡ଼ିଥିବାରୁ ଏହାର ନାମ ହେଲା ନଅଙ୍କ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ । ୧୮୭୭ ଠାରୁ ୧୮୭୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଳଦୀପିକାରେ ନଅଙ୍କର ଯେଉଁ କରାଳ ଚିତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ତାହା ଯଥାର୍ଥରେ ଦୁଃଖର ବିଦାରକ । ଓଡ଼ିଶାରେ ସେତେବେଳେ ରେଲବାଟି, ସଡ଼କ କି କେନାଲଟିଏ ବି ନଥିଲା, ବଣ ଜଙ୍ଗଲ ଘେରୁ ଓଡ଼ିଶା ।

ନିଉତନନେତୃତ୍ୱ

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଚେତନା

ଜ୍ଞାନସାଗରୀକାଳୀନ ଯେତେବେଳେ ନିଉତନନେତୃତ୍ୱ ଆସିବ

ତେବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକାଠି କରି ଦେଖାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ

କେଉଁଠି କିଛି ଅସୁବିଧା ହେଉଥିବ ସେଇଠି ଯିବୁ

କେଉଁଠି କିଛି ସୁବିଧା ହେଉଥିବ ସେଇଠି ଯିବୁ

କେଉଁଠି କିଛି କଷ୍ଟ ହେଉଥିବ ସେଇଠି ଯିବୁ

କେଉଁଠି କିଛି ସୁଖ ହେଉଥିବ ସେଇଠି ଯିବୁ

ତେବେଳେ ମୋ ଧର୍ମାନ୍ତର ହେଉଥିବ ବୋଲି ଆଶା

କରୁଛି । ଆଜିକାଲି ଯେଉଁଠି ଅସୁବିଧା ହେଉଛି

ସେଇଠି ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ମୁଁ ଯିବୁ

କେଉଁଠି କିଛି ସୁବିଧା ହେଉଥିବ ସେଇଠି ଯିବୁ

କେଉଁଠି କିଛି କଷ୍ଟ ହେଉଥିବ ସେଇଠି ଯିବୁ

କେଉଁଠି କିଛି ସୁଖ ହେଉଥିବ ସେଇଠି ଯିବୁ

କେଉଁଠି କିଛି ଅସୁବିଧା ହେଉଥିବ ସେଇଠି ଯିବୁ

କେଉଁଠି କିଛି ସୁବିଧା ହେଉଥିବ ସେଇଠି ଯିବୁ

କେଉଁଠି କିଛି କଷ୍ଟ ହେଉଥିବ ସେଇଠି ଯିବୁ

କେଉଁଠି କିଛି ସୁଖ ହେଉଥିବ ସେଇଠି ଯିବୁ

ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଥରେ ସେମାନେ ଏକ ପ୍ରକାର ଅନ୍ଧାର ମୁଲକରେ ପଡ଼ି
 କାଳାତିପାତ କରୁଥିଲେ । ୧୮୭୭ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷବେଳେ ଜନତାର ମୁଖପତ୍ର ଉତ୍କଳ
 ଘାସିକା ଯଦି ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନଥାନ୍ତା ତେବେ ଆହୁରି ଯେ କେତେ ଲକ୍ଷ ଲୋକ
 ମୃତ୍ୟୁନରଣ କରିଥାନ୍ତେ ତାହା କହି ହୋଇ ନଥାନ୍ତା । ସେ କାଳ ଓଡ଼ିଶାର ଯଥାଯଥ
 ପ୍ରୟୋଜନାୟତା ଯଥା—ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସାହିତ୍ୟ ଓ ଦେଶର ନାନାନ୍ତର ସମସ୍ୟା
 ପ୍ରତି ଘାସିକା ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରିବା ଫଳରେ ବହୁ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହୋଇଛି ।
 ଓଡ଼ିଶା ଭୂଇଁରେ ଜାତୀୟ ଜାଗରଣ ଦେଖାଦେଇଛି । ନଅଙ୍କ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ସରକାରୀ
 ହସ ବ ଅନୁପାୟୀ କୋଡ଼ିଏ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ନିପତିତ ହୋଇଥିଲେ ।

୧୮୭୭ର ସମୟ ଓ ଆଜିର ୧୯୭୮ ମସିହାର ସମୟ ଭିତରେ ଭୁଲନା
 କଲେ ଦେଖିବା ଯେ ଏକପ୍ରକାର ‘ଅନ୍ଧାଦେହ’ ଚକ୍ରର ସେତେବେଳେ ଓ ଆଜିର
 ପତ୍ତିକାରେ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହେଉଛି । ଆଜିର ପ୍ରଗତିବାଦୀ ଉନ୍ନତ ଓଡ଼ିଶା ଦେଶରେ
 ଶହ ଶହ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଖାଦ୍ୟାଭାବରେ ପ୍ରାଣ ହରାଇଛନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ଉତ୍କଳ
 ଘାସିକାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦୈନିକ ଜୀବନର ସମସ୍ୟା ‘ଗୁଉଲଭାଉ’ ‘ଅନାହାର
 ମୃତ୍ୟୁ’ ‘ସରକାରୀ ଗୁଉଲ ବନ୍ଧନରେ ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଭୃତି ଶହ ଶହ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଆଜି
 ମଧ୍ୟ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ସେହି ପ୍ରକାର ସମ୍ବାଦରେ ଭରି ଉଠୁଛି । ସେତେବେଳେ ଏହିପ୍ରକାର
 ସମ୍ବାଦ ପରିବେଶିତ ହୋଇଛି—

“କଟକରେ ଗୁଉଲଭାଉ ଏକ ନୂତନ ନିୟମରେ ବଢ଼ି ଅଛି । ଦିନ ମଧ୍ୟରେ
 ଦିନଗୁରୁଥର ଭାଉ ବଦଳ ହେଉଅଛି ମାତ୍ର ସୌଭାଗ୍ୟର ଶିଷ୍ୟ ଯେ ପ୍ରତି
 ପରିବର୍ତ୍ତନରେ କିଛି ଗୁଉଲ ଅଧିକ ହେଉ ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସହରରେ ଟଙ୍କାକୁ
 ୧୦ ସେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁଉଲ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ ।” (ଉତ୍କଳ ଘାସିକା ତା ୧୩/୧୧/୧୮୭୭)

୧୮୭୭ ମସିହାର ଅନୁଶୀଳନ କରି ସଂପାଦକଙ୍କୁ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ମତେ ପ୍ରକାଶ
 ପାଇଛି—

“ନିମ୍ନେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷାଗ୍ନି ବିଶେଷ ଉତ୍ତୋଳ ହେବାରୁ ତହିଁର ଧୂମରାଶି ଉତ୍ତୁଷ୍ଟ
 ହୋଇ ଶିଳାତରେ ଲୋକଙ୍କ ନୟନ ଗୋଚର ହେବାର ସମସ୍ତେ ଓଡ଼ିଶାର କଥା
 ଶିଳ୍ପୀକଲେ ଓ ତଦ୍ୱାରା ଯେ ଲଭ ହେବାର ଆଶା ଅଛି ତାହା ଅବଳମୂଳରେ
 କର୍ମିଣନରମାନଙ୍କ ଶିପୋର୍ଟରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । ଫଳତଃ ଯେଉଁପରି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବହୁକାଳରୁ ଅବହେଳା କରି ଆସୁଥିଲେ ତାହା କଲକତ୍ତର ସହକ
 ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିଶୋଧ କରୁଅଛନ୍ତି । ଫଳତଃ ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା ଓଡ଼ିଶାର
 ଇତିହାସରେ ଏକ ପ୍ରଧାନ ବର୍ଷ । କେବଳ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେତୁର ଏତେ ହୋଇଅଛି
 ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ କାରଣ ଯେ ରୂପ ଉତ୍ସାହକ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଅଛି ସେହରୂପ ମଧ୍ୟ ଭବି

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ନିବାରଣର ଏକ ଜଳ ଚନ୍ଦ୍ର ଉପାୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଳରେ ଜଳଦେବା କାରଣ
 ଭଗିନେସନ କୁମ୍ଭୀନଙ୍କର ପ୍ରଥମନାଳ ଏହିବର୍ଷ ନିର୍ମାଣ ହୋଇ ଜଳଦେବା କାରଣ
 ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି ।

ଉତ୍କଳ ଦେଶସ୍ଥ ପୁରୁତନ କବିମାନଙ୍କର ଚରସୁରଣୀୟ ନାମ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର
 ଅଯୋଗ୍ୟତାରୁ ଏତାବତ୍ କାଳ ଦେଶାନ୍ତରରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବାର ଦୁସ୍ତର ଥିଲା ।
 ଏବର୍ଷ ତାହା ଖଣ୍ଡନାଶୀରେ କେତେକ ଲୋକ ଯତ୍ନବାନ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁପ
 ପୃଷ୍ଠ ପୂର୍ବରେ କେବଳ ଜଳମୟ ଥିଲା ଓ ତହିଁରୁ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଉତ୍ତର ହେଲେ
 ସେହିପରି ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟର ପୁନଃ ପୃଷ୍ଠି ନିମିତ୍ତ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରେମସୁଧାଧିଧର ସଂସାର
 ହୋଇଅଛି ।” (ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା ଭା. ୧୮୧୮୯୧୫୫୫୫ ସଂଖ୍ୟା ୨)

ଏହିପରି ଏକ ଜାତୀୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ ଜାତି ଧୀରେ ଧୀରେ ଗଢ଼ିକରି ଚାଲିଛି ।
 ତହିଁରେ ପୁଣି ସେତେବେଳକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଉଠାଇ ଦେଇ ସ୍ଫୁଲ୍ଲମାନଙ୍କରେ
 ବଙ୍ଗଳାଭାଷା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଇ ଶେଷରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ବଙ୍ଗଳାରେ ସାମିଲ କରାଇ
 ନେବାର ଅପଚେଷ୍ଟାକୁ ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା ଜନମତ ଜାଗ୍ରତ କରାଇ ପ୍ରତିରୋଧ
 କରିଥିଲା । ସେ ସବୁର କାହାଣୀ ଦୀପିକାର ବିଭିନ୍ନ ପୃଷ୍ଠାରେ ଐତିହାସିକ ଘଟଣା
 ହୋଇ ରହିଛି । ୧୮୭୭ ମସିହାର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପ୍ରପୀତିତ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଜାତୀୟତା
 ମୁଣ୍ଡଟେକି ଉଠିଛି । ବଙ୍ଗଳା ବିଦ୍ୟାୟତ୍ତର ଓ ରସକଲ୍ଲୋଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ
 ଭୂଲନାସ୍ତକ ବିରୁଦ୍ଧ କରାଯାଇ ଓଡ଼ିଶାର ସାହିତ୍ୟ, ଶିଳ୍ପ ବିଭବ ପ୍ରତି ଜାତିକୁ
 ସଚେତନ କରି ଦିଆଯାଇଛି । ଯେପରି—

“ବିଦ୍ୟାୟତ୍ତର ରଚନାର ଅନେକବର୍ଷ ପୂର୍ବରେ ଦାନକୃଷ୍ଣ ଦାସ ଯେ ରସ
 କଲ୍ଲୋଳ ନାମକ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରନ୍ତି ତାହାର ସହିତ ଭୂଲନା କରି ଦେଖିଲେ
 ବିଦ୍ୟାୟତ୍ତର ଅପକୃଷ୍ଣ ବୋଧ ହୁଏ । କି ରଚନା ଗୁରୁତ୍ଵ୍ୟ କି ସ୍ଵଭାବ ବର୍ଣ୍ଣନା କି
 ଶ୍ଳୋଷ ଓ ଯମକ ରଚନା ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଦାନକୃଷ୍ଣ ଭରତଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ
 ପରାକାଷ୍ଠା ଲଭ କରି ଅଛନ୍ତି । ଦାନକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଅନେକ କବି ଅନେକ
 ବିଷୟରେ ଗ୍ରନ୍ଥ ରଚନା କରିଅଛନ୍ତି । ମୁଦ୍ରାଯନ୍ତ୍ର ଅଭାବରେ ଅନେକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଲୋପ
 ହୋଇଅଛି । ଓଡ଼ିଶାର କବିକୂଳ କେଶରୀ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ୫୨ ଖଣ୍ଡ ଗ୍ରନ୍ଥ ରଚନା
 କରନ୍ତି ମାତ୍ର କଦାପି ପ୍ରକାଶିତ କବି ରଚିତ ୨୦୧୫ ଖଣ୍ଡ ଗ୍ରନ୍ଥରୁ ଅଧିକ
 ମିଳୁନାହିଁ ।”

“ଶିଳ୍ପ ବିଦ୍ୟାରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍କଳୀୟମାନେ ନିପୁଣ ଥିଲେ । ପୁଣି ବାଲେଶ୍ଵରୀ ଦସ୍ୟୁ ବିଦ୍ୟାତ ଥିଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ କଟକ ରଜତ କାଞ୍ଚନ ନିର୍ମିତ ଅଳଙ୍କାର ବିଷୟ କେ ନଜାଣେ । ସେ ଯାହାହେଉ ଉତ୍କଳୀୟମାନେ ସେ ପୁଣି ଭାରତ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବବିଷୟରେ ବିଦ୍ୟାତ ଥିଲେ ତାହାର ସନ୍ଦେହାତ୍ମକ । ହେ ଉତ୍କଳୀୟ ମାନେ ! ଉଠ ! ଆପଣମାନଙ୍କର ପୁଞ୍ଜୁରୁପର ଯାଆର୍ଥ ନାମ ରକ୍ଷା ଓ ଆପଣା ଆପଣାର ଲଳିତସ୍ଥ ଅଜ୍ଞତାପଦାଦ ରୂପ କଳଙ୍କରେଖା ଉନ୍ମୋଚନ କରିବାକୁ ତପ୍ତର ହୁଅ । ଆଉ କେତେକାଳ ଆଲସ୍ୟ ସଲିଳରେ ଜୀବନ ବିସର୍ଜନ କରିବ ?”

(ଉତ୍କଳ ଘାପିକା ୯-୭୭, ପୃ-୪୭-୪୭)

ସେହିବର୍ଷ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷାଗ୍ରସ୍ତ ଓଡ଼ିଶାରେ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଉନ୍ନତି ନିମିତ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଗୌରବ ପ୍ରକାଶନରେ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି । ପରିଣତି ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଶଂସାର୍ହ । ସେପରି—

“ବାଲେଶ୍ଵରର ଜଣେ ସମ୍ବାଦ ଦାତା ଲେଖିଛନ୍ତି ସେ, ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ କୁମ୍ଭ ନି ହୋଇଅଛି । ଏହି କୁମ୍ଭାନିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ଉତ୍କଳ ଭାଷାରେ ଯେତେ ଉତ୍କଳ ପ୍ରାଚୀନଗ୍ରନ୍ଥ ଅଛି ତାହା ସମୁଦାୟ ନିମନ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ଏହି କୁମ୍ଭାନି ନାମ ଡି. ପି. ଦାସ ଏବଂ କୁମ୍ଭାନି । ଏହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟନିବାହ ନିମନ୍ତେ “ଉତ୍କଳ ଭାଷା ବିଧାୟକ” ନାମକ ସମାଜ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି ।”

(ଉତ୍କଳ ଘାପିକା ୧୮୭୭, ପୃ-୫୧)

୧୮୭୭-୭୭ ମସିହାରେ କଟକରେ ଉତ୍କଳସ୍ଫୁଲ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ଓଡ଼ିଶାରେ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟଶିକ୍ଷାର ଭିତ୍ତି ପଡ଼ିଛି ଓ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶର ସ୍କୁଲ ସମୂହ ନିମିତ୍ତ ‘ଓଡ଼ିଆ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମୁଦ୍ରିତ ହେବା କାରଣ ଏକ ନମାଜ ହୋଇଅଛି ।’ କଲିକତା ସ୍କୁଲରୁ ଯୋସାଇଟିର ଆଦର୍ଶରେ ଏହି ସଭା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । ତାହାର ନାମ ମେଲ ‘କଟକ ସ୍କୁଲରୁ କୁମ୍ଭାନି’ । ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ଉନ୍ନତି ବିଧାନ (ଘାପିକା ୧୮୭୭, ପୃ.୧୫) । ସେହିବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏକ କଲେଜ ପାଇଁ ଜନମତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଏବଂ ଘାପିକାରେ ସମ୍ବାଦ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । “ଓଡ଼ିଶାରେ ଗୋଟିଏ କଲେଜ ନିର୍ମା ହାଇସ୍କୁଲ ସ୍ଵସ୍ଥାପନ ବିଷୟରେ ବାଲେଶ୍ଵରର ଶଶ୍ଵେ ପତି ଆନ୍ତେମାନେ ପାଇ ଅଛୁ । ଯେହେତୁ ଉକ୍ତ ବିଷୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସମୂହର ତାଳରେକ୍ତର ବଂଗାଳ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ବିଷୟ ହେଉଅଛି ଏଥିରେ ଭରସା ହୁଅଇ ଯେ ଶୀଘ୍ର

ଏ ଦେଶରେ ଗୋଟିଏ କଲେଜ ଅଥବା ସ୍କୁଲ ସ୍ଥାପନ ହେବ ।” (ଦୀପିକା, ୧୮୭୭, ପୃ ୩୫) ଏହିବର୍ଷ ଉତ୍କଳ ଦୀପିକାର ପୃଷ୍ଠାରେ ସାହିତ୍ୟ ସମାଲୋଚନା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କର ସଦ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ପିଲାମାନଙ୍କର ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକର ଭାଷା ଉପରେ ଏହି ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି । ସେନାପତିଙ୍କ ‘ଭଗିନୀବଳୀ’ ପୁସ୍ତକରେ ବ୍ୟବହୃତ କେତେକ ବାଲେଶ୍ୱରୀ ଶବ୍ଦ ଉପରେ ସମାଲୋଚକ ସମାଲୋଚନା କରି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ବଙ୍ଗଳା ଭାଷାର ପ୍ରଭାବକୁ ଦିହାକର ଅଛନ୍ତି । ସେହିବର୍ଷ ଉତ୍କଳ ଦୀପିକାର ୫୭ ପୃଷ୍ଠାରେ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକର ଭାଷା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପତ୍ତ-ପ୍ରେରକ ତତ୍କାଳୀନ ଓଡ଼ିଶା ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର ବଙ୍ଗୀୟ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର ରିହାନ୍ତ ରିପୋର୍ଟରେ ମତପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । “ଅଧିକ କେତେକ ବଙ୍ଗାଳି ଡେପୁଟି ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟର ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ଅର୍ଥାକାଂକ୍ଷାରେ କର୍ମ କରନ୍ତି ଓ ବହୁତ ଟଙ୍କା ପାଇଲେ କର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପଳାନ୍ତି ଓ ମନେ ମନେ ଭାର୍ତ୍ତାନ୍ତି ଓ କେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି ପକାନ୍ତି ଯେ, ଇଙ୍ଗରାଜମାନେ ଯେପରି ଭାରତ ଅଧିକାର କରି ତହିଁର ଭାଷାକୁ ଇଂରାଜୀ ଅକ୍ଷରରେ ଲିଖିଲଗଳ କରି ଲେଖିବାକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଅର୍ଥବ୍ୟୟ କରି ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଧର୍ମ ସଂଜାନ୍ତି ଓ ଅପର କେତେକ ପୁସ୍ତକ ତଦ୍ରୂପ ମୁଦ୍ରିତ କରିଅଛନ୍ତି; ସେହିପରି ସେମାନେ ଉତ୍କଳ ଭାଷାକୁ ଏକାବେଳାକେ, ନୋହୁଲେ ନିତ୍ୟାନ୍ତ ସରକାରୀ କଚେରୀରୁ ଉଠାଇ ଦେଇ ଦେଶଯାକ ବଙ୍ଗଳା ଚଳାଇବେ ଏହିରୂପ ମାନସ କରନ୍ତି ଓ ସ୍ୱୀକାର ଉପର ହାକିମଫାରେ ଜଣାନ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଆ ଅତି କଦରୀ ଭାଷା” (୧୮୭୭, ପୃ-୫୭୭) । ଏହିପରି ମତବ୍ୟକ୍ତ କରି ପତ୍ତ-ପ୍ରେରକ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟକୁ ବଳିଷ୍ଠକରି ଗଢ଼ି ବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ବ୍ରିଟିସ ଶାସକ ଆରମ୍ଭରୁ ବଙ୍ଗାଳି ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସରଳ ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାରଣ କରୁଥିଲେ ଓ ଦେଶର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧେ କେବଳ ସେମାନେ ବଙ୍ଗଳା ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟକୁ ଲଦି ଦେଉଥିଲେ, ଯାହାର ଫଳାଫଳ ଅସନ୍ତୋଷ ହିମେ ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ଅଗ୍ରଭାଗକୁ ଏକ ବିସ୍ଫୋରଣ ସୃଷ୍ଟି କଲା । କାନିଗନ୍ତ ଉଚ୍ଚାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ‘ଓଡ଼ିଆ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାଷା ନୁହେଁ’ ଓ ‘ରାଜେନ୍ଦ୍ରଲଲ ମିତ୍ରଙ୍କର ‘ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ବିରୋଧ ବଳ୍ଲତା’ର ବହୁକାଳ ପୂର୍ବରୁ ଏପ୍ରକାର ଭାଷାଗତ ଆନ୍ଦୋଳନାତ୍ମକ ମନୋଭାବ ଦେଶରେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ଏହା ଏକ ଶୁଭ ଜାତୀୟତାର ପରିପ୍ରକାଶ ମାତ୍ର । ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ ଭାଗରେ ଜାତୀୟ ଓ ସାହିତ୍ୟିକ ଜାଗରଣ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଆଣି ଦେଇଥିଲା ‘ଉତ୍କଳ ଭାଷାକୀର୍ତ୍ତନ ସଭା’ ଓ ଏହି ସଭାରେ ବିଶିଷ୍ଟ ବଙ୍ଗୀୟ ସାହିତ୍ୟିକ ଓଡ଼ିଶାର ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରଙ୍ଗଲଲ ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟ ତାହାର ଉଦ୍‌ଘାଟନ ଉତ୍ସବରେ ଓଡ଼ିଆ

ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୀର୍ଘ ଭାଷଣ ଦେଇଥିଲେ ତାହା ଦୀର୍ଘକାଳରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି (୧୮୭୭, ପୃ. ୫୮୮) । ଏହି ସଭାର ବହୁଳ ପ୍ରସ୍ତାବ ମଧ୍ୟରେ ସରକାରୀ ମହାକୁମାରୀ କ୍ୟାମ୍ବ୍ରିଜ୍ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ବିଶୁଦ୍ଧୀକରଣ ଓ ଓଡ଼ିଆର ପ୍ରାଚୀନ ସାହିତ୍ୟିକ ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରକାଶନ ଥିଲା ପ୍ରଧାନ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ‘ସରକାରୀ ମହାକୁମାରୀ ପାଠସାଧିକାରୀ ଭାଷା ଉଚ୍ଚେଦ’ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଫାରସୀ ଭାଷା କୋର୍ଟ କଚେରୀରୁ ଉଠାଇ ବିଶୁଦ୍ଧ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା କୋର୍ଟ କଚେରୀରେ ପ୍ରଚଳନ କରାଇବା ଏକ ଉତ୍ତମ ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଲେହେଁ ୧୮୭୭ ବେଳକୁ ମଧ୍ୟ ‘ସରକାରୀ ମହାକୁମାରୀ ଖାନା ଓଗେର ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କରେ ଫେରସ୍ତାତ କାଗଜାତରେ ଫାରସୀ ଭାଷା ଭୁରି ଭୁରି ଲିଖନ ପଠନ ହେଉଅଛି’ । ତେଣୁ ସମ୍ଭବ ଫାରସୀ ଭାଷାର ବିଲେପନକରି କେବଳ ମିଶ୍ରିତ ଭାଷା ପ୍ରତି ଅଶ୍ରଦ୍ଧା ପ୍ରକାଶ କରିବା ଠିକ୍ ହୋଇନାହିଁ । ତେଣୁ ଆଲୋଚକ କଚେରୀରୁ ପୁରୁ ଫାରସୀ ଲିପିର ଲେଖା ଉଠାଇ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆଣିଛନ୍ତି (ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା, ପୃ ୧୦୧, ୧୮୭୭) । ଏସବୁ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧମୂଳକ ଅଭିଯାନ ବ୍ୟତୀତ ଓଡ଼ିଆ ଗ୍ରନ୍ଥ ସୂଚୀ ପ୍ରଣୟନ, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷା ଓ ଆନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ସ୍କୁଲ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ରଚନା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ଏହି ସଭା ‘ବିଜ୍ଞାନ ବିଶ୍ୱାସୀମେଣ୍ଟ’କୁ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଏସବୁ ଏକ ଜାତୀୟ ଜାଗରଣର ସୂଚନା ମାତ୍ର । ଏହି ଜାତୀୟ ସାହିତ୍ୟ ସଭାର ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି ସମୂହ ଥିଲେ କର୍ମଯୋଗୀ ଗୌରୀଶଙ୍କର, ରଞ୍ଜନଲକ୍ଷ୍ମୀ ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟ, ଜଗନ୍ନାଥନ ରାୟ, ଆର୍ତ୍ତୀକାଣ୍ଡ ତର୍କସାଧନ, କପିଳେଶ୍ୱର ବିଦ୍ୟାଭୂଷଣ, ଗୋବିନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର ଓ ପ୍ରଭାକର ବିଦ୍ୟାଭୂଷଣ ପ୍ରଭୃତି ।

ଏହି ସମୟରେ ଉତ୍କଳ ଦୀପିକାରେ ଯେଉଁ ସବୁ କବିତା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଅଧିକାଂଶ କବିତାରେ ଗୁଡ଼ଳ ଅଭାବ, ଅନାଟନ ଓ ସେସବୁରେ ନଅଙ୍କ ଦୁର୍ଭାଷର କରାଳ ଚିତ୍ର ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି । ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରନ୍ଥ ଉଚ୍ଚରେ କବିତା ଲେଖା-ଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତହିଁରେ ଦୁର୍ଭାଷର ଜୀବନ୍ତଚିତ୍ର ଚିତ୍ରିତ । ସେପରି—

‘ମାଣ୍ଡିଆ ଗୁଡ଼ଳ ହେଲ ଏକ ମୂଳ ନକହ ଆଉ ସଂସାର
 ବଡ଼ଲୋକ ଯୋଡ଼ା ହୋଇଲତ ମଡ଼ା ନ ପାଇ କୋଳଥ ଫଳ ସେ । ପୁଣି ।
 ସାଗ ସଜନା ହେଲ ଓଜନ । ଭାବ ନାହିଁ କେ ଲେଡ଼େ ଚିତ୍ତଣ ।
 କେତେ କହୁବା ତା ପୁଣି ପୁଣି ସେ ।’

ସରକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରା ଗୁଡ଼ଳ ଗୋଦାମକୁ ହଜାର ହଜାର କାଜାଲି ଧାଡ଼ିବାର ଶୁଲିଲେ ! ଠିକ୍ ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେହି ନାଟକର ପୁନରୁତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଛି ଶସ୍ତ୍ରା କର୍ତ୍ତୃକାଳ

ରୁଢ଼ିଲ ପାଇଁ ଜନତାର ଭିଡ଼ । ଲୋକଙ୍କର ଏତେ ଭିଡ଼ ଯେ ସାହେବ ଓ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ ବହୁ ଅନ୍ନ କାଙ୍ଗାଳକୁ ବାଡ଼େଇ ବାଡ଼େଇ ମଧ୍ୟ ମାରି ପକାଇଛନ୍ତି । ଏସବୁର ଚିନ୍ତା ସ୍ତବ୍ଧ ଭାବରେ ଦିଆଯାଇଛି—

‘କେହି ଅକସ୍ମାତେ ପଡ଼ିଗଲେ ହାତେ ପାଏ ନିସ୍ତକ ପାହାର
ଜଳଇ ଜଠର ମାଡ଼କୁ କି ଡର ପୁଣି କରଇ ଆହାର ସେ ମନା ।
ଯେତେ କହୁ ନାହିଁ କରେ ଯେନା । କଲେ ସାହେବଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ବଣା ।
ଫଉଜଦାରୀକୁ ହୁଅନ୍ତି ଟଣା ।

‘ପିଟନ୍ତି କର୍କୁଟ ନାହିଁତ ଆକଟ ପାନ୍ତି ସାକୁ ଯେଉଁଠାରେ
କିଛି ହେଲେ ଉଣା ନାହିଁ ବୁଝାମଣା ହୁଅନ୍ତି ଆଗେ ପାହାର ସେ ଭଲ ।
ହେଲା ଫଉଜଦାରୀ ମାମଲ । ସାହେବକୁ ବଡ଼ କଷ୍ଟ ହେଲା ।
ରାଜି କରନ୍ତି ହୋଇ ମୁଦାଲ ।” (୧୮୭୭, ପୃ ୩୮)

ଏହିପରି ବହୁ କବିତା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ରହିଛି ନିଅଙ୍କର ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନଦାରକ କରୁଣ ଚିତ୍ର । ପୁଣି ୧୮୭୭ ପରେ ୧୮୭୭ରେ ବର୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଭଗବାନଙ୍କର କରୁଣାର ଧାର ଅଜାଡ଼ି ହୋଇ-ପଡ଼ିଛି ଏବଂ ବର୍ଷା ଆରମ୍ଭରେ ବର୍ଷାକୁ ସ୍ୱାଗତକରି ବହୁ କବିତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ କାବ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଯଥାର୍ଥ ସାହିତ୍ୟ କାଗରଣ ଦେଖାଦେଇଛି ଉତ୍କଳଦୀପିକାର ପୃଷ୍ଠାରେ । ଏହି ପନ୍ଦିକା ଯଥାର୍ଥରେ ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ସାହିତ୍ୟ ଓ ସମାଲୋଚନାମୂଳକ ପନ୍ଦିକା ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି ଓ ତାହା କବିତା, ପ୍ରହେଳିକା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ଭାଷା ମମାଲୋଚନାର ପଥ ସୁସ୍ଥପ୍ରସ୍ତ କରିଛି ।

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନିର

ପ୍ରଥମ ବର୍ଷିକ ରିପୋର୍ଟ

ଅର୍ଥାତ୍

ଦଶମାଦି

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନି ଆରମ୍ଭ ବଦଳା ଗଣିତ ଓ ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ

ମାସିକ

ଗଣନା ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରି

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନିର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷିକ ରିପୋର୍ଟ

ଅତି ମାତ୍ର ହାତେ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଅଛି

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନିର ମାଲିକ ମୁଖ୍ୟ ମନୋଜିତ କୁମାର

କଟକ

ଗୌରୀଶଙ୍କର—କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀ ଓ ଉତ୍କଳଦୀପିକା

ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ସମ୍ବାଦକ ଓ ଉତ୍କଳଦୀପିକାର ସଂପାଦକ ଭାବରେ କର୍ମଯୋଗୀ ଗୌରୀଶଙ୍କର ଓଡ଼ିଶାରେ ସୁପରିଚିତ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସେ ଥିଲେ ସେ ସମୟ ଓଡ଼ିଶାର ବିଶିଷ୍ଟ ସାହିତ୍ୟିକ ଓ ସମାଜ ସଂସ୍କାରକ । କର୍ମଯୋଗୀ ଗୌରୀଶଙ୍କର ଖ୍ରୀ ୧୮୩୮ ଜୁଲାଇ ଆମାନ୍ତ ଶୁକ୍ଳ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ଦିନ) କଟକ ଜିଲ୍ଲା ଦାକ୍ଷିଣ ପଡ଼ାରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେତେବେଳକାର ଓଡ଼ିଶା ପ.ଶ୍ଚାତ୍ୟ ଶିକ୍ଷାର ଆଲୋକ ମୋଟେ ପାଇ ନଥାଏ କହିଲେ ଚଳେ—ଗାଁ ଗୁଟଶାଳୀ ଓ ଚଉପାଢ଼ୀ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ଗାଁ ଗହଳର ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ । ମୁସଲମାନ ଅମଲର ମକ୍ତବ କେଉଁଠି ବା ଗୋଟାଏ ଗୋଟାଏ ରହିଥିଲା । ସେଠାରେ କେହି କେହି ଉତ୍କଳ ଓ ପାରସୀ ଶିକ୍ଷା କରେଇ ସିରସ୍ତା ମାନଙ୍କରେ ଅମଲ ମୋହରର କାମ କରୁଥିଲେ । ଉତ୍କଳୀନ ଓଡ଼ିଶାର କୋଟି କରେଇରେ ଉତ୍କଳ ଓଡ଼ିଆ ଓ ପାରସୀ ଭାଷା ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା ଓ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ହେଉଥିଲା ଇଂରାଜୀ ଭାଷାର ଅନୁପ୍ରବେଶ । ଗୌରୀଶଙ୍କର ଉତ୍କଳ ଗାଁ ଗୁଟଶାଳୀ ଓ ମକ୍ତବରେ ଶିକ୍ଷାପାଇ କଟକ ହାଇସ୍କୁଲରେ ଆଠ ବର୍ଷ କାଳ ପଢ଼ିଥିଲେ ଓ ୧୮୫୭ ମସିହାରେ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ହୁଗୁଳି ଯାଇଥିଲେ । ହୁଗୁଳି କଲେଜରେ ପଢ଼ିଲାବେଳେ କେତେକ ଅସୁବିଧା ନିମିତ୍ତ ସେ ୧୮୫୮ ମସିହାରେ ନିଜର ଜନ୍ମଭୂମି ଓଡ଼ିଶାକୁ ଫେରିଆସିଲେ । ଶିକ୍ଷାଲାଭ ପରେ ଗୌରୀଶଙ୍କର ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲରେ କିଛି କାଳ ଶିକ୍ଷକତା କରିଥିଲେ ଓ ୧୮୫୯ରେ ସେ କଟକ ଆସି କର୍ମିଶନର ଅଫିସରେ ସରକାରୀ କର୍ମଗୁଣ୍ଠ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଲେ । ସେଠାରେ ସେ ଦକ୍ଷତାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଫଳରେ ବାରବର୍ଷ ପରେ କଟକ ଆବାଲଭରେ ଅନୁବାଦକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ କରିଥିଲେ । ସେଠାରେ ସେ ୧୮୮୨ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ରାଜକାର୍ଯ୍ୟରୁ ଅବସର ନେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର କର୍ମମୟ ଜୀବନ ଆରମ୍ଭରୁ ସେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ‘ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା’ ଓ ‘କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀ’ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଭାବରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିକୁ ଯେଉଁ ଦାନ ଦେଇଯାଇଅଛି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଯେ ଚିର ଅମର ରହିବେ କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ।

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀ

“କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ଼” କଟକ ସହରର ଦରଘା ବଜାରରେ ୧୮୭୪ ମସିହାରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଏହାର କେତେକ

ବିଶିଷ୍ଟ ଅଂଶୀଦାର ରହିଥିଲେ,—ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ରାୟଚୌଧୁରୀ, ଜମିଦାର,
କାଳବଜାର, ଖୋସଲଗୁଦ ମାରଓଁପାଡ଼ି, ମଧୁସୂଦନ ଦାଶ, ଓକିଲ, କଟକ ଚଣ୍ଡୀ,
ଓକିଲ ମାୟାଧର ଦାସ, ବିହାରୀଲଲ ପଣ୍ଡିତ, ଗୌରୀଶଙ୍କର ରାୟ, ଗୋପୀମୋହନ
ସେନ୍, ସିରସାଦାର ନନ୍ଦଲଲ ମିଶ୍ର, ମହାଜନ, ସୁଭାଦ୍ରାଟ ଜମିଦାର ବାବୁ
ପଦ୍ମଲତା ଦାଶ ଓ ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ଘୋଷ ।

ପ୍ରଥମେ ପଥର ଗ୍ରାମ ଅକ୍ଷରରେ ଉତ୍କଳ ଦାସିକା ଓ ତାହାର ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷିକ
ବିପୋର୍ଟ ଗ୍ରାପାସାଇଥିଲା । ଏହି କମ୍ପାନୀର ସେକ୍ରେଟାରି ରୂପେ ଗୌରୀଶଙ୍କର
ଆଜ୍ଞାବନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଏହି ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି ଭୁକ୍ତ କମ୍ପାନୀର ତାଇରେକ୍ଟରମାନେ
ହେଲେ—

- ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ହରେକୃଷ୍ଣ ଦାସ
- „ ଜଗମୋହନ ରାଏ
- „ ବିଚିତ୍ରା ନନ୍ଦ ଦାସ
- „ ଦାନନାଥ ସରକାର
- „ ସୁଦର୍ଶନ ଦାସ
- ଗୌଧୁରୀ ରଘୁନାଥ ଦାସ
- ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ରାୟଚୌଧୁରୀ
- ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାଧାଶ୍ୟାମ ନରେନ୍ଦ୍ର
- „ ଗୌରୀଶ୍ୟାମ ଜେନା
- „ ଗୋଲକ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ
- „ ବନମାଳୀ ସିଂହ
- „ ଗୌରୀଶଙ୍କର ରାୟ

ଏହି କମ୍ପାନୀର ଶାକାଞ୍ଜି ଥିଲେ ବାବୁ ଜଗମୋହନ ଦତ୍ତ ଓ ଅର୍ଡ଼ିଟର ଥିଲେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
ଜଗବନ୍ଧୁ ଘୋଷ ଓ ଲଲ ଜଗମୋହନ ଲଲ । ସେତେବେଳେ ଗ୍ରାପିବାପାଇଁ
ଅକ୍ଷର ମିଳୁନଥିଲା ଓ ଆମର ଆଦାନେତା ବିଚିତ୍ରା ନନ୍ଦ ଦାସ ପୁଣ୍ୟରେ ଏକ ଗ୍ରେଟିଆ
ପଥର ଛପାକଲ ଦେଖି ତାକୁ ଟ ୨୦୦.୦୦ ଦାମରେ କିଣି ଆଣିଲେ ଓ ଏହି
କଲରେ କାମ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ୧୮୭୫ ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସ ତା ୧୧ତାରିଖରେ—କିନ୍ତୁ
ପରେ ନାନା ଉଦ୍ୟମରେ ସ୍ଵାଭାବିକ ଛପା ଅକ୍ଷର ଆସିଲା ଏବଂ ଉଭୟେ ପଥର ଗ୍ରାପା
ଅକ୍ଷର ଓ ସ୍ଵାଭାବିକ ଶିଶାର ଓଡ଼ିଆ ଅକ୍ଷର ଛପାକାମ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । କମ୍ପାନୀର
୧୮୭୭ ମସିହା ବାର୍ଷିକ ବିବରଣୀରେ ଯାହା ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି, ତାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ
କରିବାର କଥା—“ମାତ୍ର କଟକର ଯନ୍ତାଳୟରେ ସ୍ଥାପନ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍କଳ ଲଭର
ଆଶାରେ କେହି ଯତ୍ନ କରିନାହାନ୍ତି । ଏହାଦ୍ଵାରା ଓଡ଼ିଶାର ଦୁର୍ଗତନାଶନ ଓ

ଉନ୍ନତ ସାଧନ ହେବ ବୋଲି ବିସ୍ତର ବ୍ୟୟ ଓ କ୍ଲେଶ ସୀକାର ପୂର୍ବକ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଅଛି । ଏହି ହେତୁରୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଇଶ୍ଵର କରୁଣା ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବକ ଯତ୍ନାଳୟର ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କଲେ । X X ତଥାପି ଏବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ଧତ୍ୟା ଲୋକଙ୍କ ଉଦ୍ୟମରେ ଉତ୍କଳ ଭାଷାର ଏକ ପୁରାତନ ଗ୍ରନ୍ଥ ଏକ ସମ୍ପାଦନା ସୁଦ୍ରାଈନ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା ଓ ଉତ୍କଳ ଦେଶର ଗୁପ୍ତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନରୁ ସାଧାରଣଙ୍କର ବିଶେଷ ଉପକାର ହେଲା । ଏବର କେତେକ୍ଷେତ୍ର ଆଇନ ମଧ୍ୟ ଉତ୍କଳରେ ଅନୁବାଦ ହୋଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି ଓ ଯେବେ ଉତ୍କଳ ଅକ୍ଷର ପୁସ୍ତକ ଆସିଥାନ୍ତା, ତେବେ ଆହୁରି ଅନେକ କର୍ମ ହୋଇଥାନ୍ତା ।” (ପୃ. ୨୮)

“୧୮୭୭ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସରେ ବାବୁ କାଳୀପଦ ବନ୍ଦୋ-ପାଧ୍ୟାୟଙ୍କର ଯତ୍ନ ଓ ପଣ୍ଡିତ ଇଶ୍ଵରଚନ୍ଦ୍ର ବିଦ୍ୟାସାଗରଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହରୁ ଏତେବେଳେ ଆଗେ ଉତ୍କଳାକ୍ଷର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ସେଥିରେ କାମ ଚଳାଇଲୁ ।” (ପୃ-୨୯) କମ୍ପାନୀରୁ ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ଅକ୍ଷର ବଜା ଦେଶର ଶ୍ରୀରାମପୁରର କାର୍ଯ୍ୟଗ୍ରମାଣେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ୧୮୭୭ ମସିହାରେ ବୋର୍ଡ ଅଫ୍ ଡାଇରେକ୍ଟର ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲେ ଯେ ଚୌଧୁରୀ ବଜାରରେ କମ୍ପାନୀ ଗୁପ୍ତାକାମ ପାଇଁ ଜାଗା ନିଆଯାଇ କୋଠା ତୋଳା ହେବ । ଓଡ଼ିଆ ପୁସ୍ତକାଦି ପ୍ରକାଶନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୁହାଯାଇଅଛି ଯେ, “ପୁସ୍ତକାଦି ସ୍ଵୟଂ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଦିଗରେ କମ୍ପାନୀ ବର୍ତ୍ତମାନ କିଛି ଉଦ୍ୟମ କରିବେ ନାହିଁ । ଉତ୍କଳ ଭାଷାଦ୍ଵାରା ସଭାର କାର୍ଯ୍ୟ କର୍ମସଂକ୍ରମ ହେଉଅଛି ଦେଖି ପଶ୍ଚାତ୍ତ ସେଥିରେ ଉପାୟ ହେବ ।” ବିବରଣୀ ୧୮୭୭, ପୃ-୩୫)

• କମ୍ପାନୀ ବିବରଣୀରୁ ପରେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ପ୍ରଥମେ ଜଗମୋହନ ରାୟଙ୍କର ବୈଠକଗାନାରେ କମ୍ପାନୀର ପ୍ରଥମ ଗୁପ୍ତାକାମ ଚଳୁଥିଲା ଓ ୧୮୭୯ ମସିହାରେ କମ୍ପାନୀ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସରି ସେହିବର୍ଷ ଜାନୁଆରୀ ମାସ ତା ୧୮ ରଖିରେ ନୂଆ ଘରକୁ ମୁଦ୍ରାଯତ୍ନ ଉଠିଆସିଲା । ତେତେବେଳେ ଦରଦା ବଜାରର ଏହି କୋଠାଘରକୁ ସେହି ସମୟର କଟକବାସୀ ‘ଅତି ଶୋଭନୀୟ ଅଟାଲିକା’ ବୋଲି ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିବା ବିଷୟ ଜଣାପଡ଼େ । ୧୮୭୯ ମସିହାରେ ଆହୁରି ଏକ ନୂଆ ଘଟଣା ହେଉଅଛି ଯେ କଟକ ସୋପାର୍ଟିକର ଉଦ୍ୟମରେ ‘ଉତ୍କଳଭୃତ୍ଵେଷିଣୀ’ ନାମକ ଶକ୍ତି ଏ ସମ୍ପାଦନା ଇଂରାଜୀ ଓ ଉତ୍କଳ ଅକ୍ଷରରେ ମୁଦ୍ରିତ ହେଲା । ସେହି ବର୍ଷ ଓଡ଼ିଆରେ ୩୫୫ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ଓ ୫୫୫ ସାଧାରଣ ପାଠୋପଯୋଗୀ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶନାକଥିଲା । ସେସବୁ ହେଉଅଛି—ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ :—

ଭ୍ରମ ଉଠଇ—୫୦୦ ଟଙ୍କା
 ଭାରତବର୍ଷର ଇତିହାସ ପ୍ରଥମ ଭାଗ—୧୦୦୦ ଟଙ୍କା
 ଶିଶୁପାଠ—୧୦୦୦ ଟଙ୍କା

ଓ ସାଧାରଣ ପୁସ୍ତକ :—

ପଞ୍ଜିକା ସନ ୧୮୭୯-୭୦—୧୦୦
 ମହାଭାରତ ଆଦିପଦ କୃଷ୍ଣସିଂହକୃତ—୧୦୦୦
 ଜଗନ୍ନାଥ ନାମକ ପାରମ୍ପରିକ ଗ୍ରନ୍ଥର ଅନୁବାଦ—୫୦୦
 ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଚରିତ୍ର —୫୦୦
 ବିବିଧ ରାମାୟଣ —୮୦୦

ଏହିପରି ଅନେକ କୌତୁହଳପ୍ରଦ ଖବର ସେ ସମୟର ଉତ୍କଳ ଦୀପିକାର ପୃଷ୍ଠାରେ କେତେ ଯେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ତାହା କହୁହେବ ନାହିଁ । ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଶାର ଶିକ୍ଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରସାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା ହେଉଅଛି ପ୍ରଥମ ମୂଳଦୁଆ ।

ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାନୀ ସ୍ଥାପନରେ ଗୌରୀଶଙ୍କରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସ୍ୱଦେଶୀ-ହତ୍ତେଷୀ ଓଡ଼ିଶାର ବର ପୁତ୍ର ହେଉଅଛନ୍ତି କଣ୍ଠାବଣିଆର ବିଚିତ୍ରାନନ୍ଦ ଦାସ । ସେ ସରକାରୀ ସିରସାଦାର କାମରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ସ୍ୱଦେଶବିତ୍ତଳତା ତାଙ୍କୁ ଆଜି ଅମର କରିବିଷ୍ଣୁ ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ଓଡ଼ିଶାର ଆଦିନେତା ଭାବରେ ଚିତ୍ତମାନନ୍ଦ ଦାସ ସେ ତଦେଲର ଅନ୍ୟତମ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଯୁବକ । ଗୌରୀଶଙ୍କର ରାସ୍ତା ଓ ଜଗମୋହନ ରାସ୍ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କରେ ଆସି କଟକରେ ବସି ଏକ ଗୁପାଖାନା ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ଯେଉଁଠି ସେ ଥିଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଗ୍ରହ । ବିଚିତ୍ରାନନ୍ଦ ଏକ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରେସ ସ୍ଥାପନା ପାଇଁ ସେତେବେଳକାର ଓଡ଼ିଶାର ଗଡ଼ଜାତ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଥିଲେ ଅର୍ଥର ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ବହୁରାଜାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତେଜାନାଲର ରାଜା ଭଗୀରଥ ମହାନ୍ତ ବାହାଦୁର ଏହି ପ୍ରେସ୍ ସ୍ଥାପନାରେ ବିଶେଷ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରି ବହୁ ଅର୍ଥ ଦାନକରିଥିଲେ । ‘ଉତ୍କଳଦୀପିକା’ ପ୍ରକାଶନ ସମୟକୁ ସେତେବେଳକୁ ଓଡ଼ିଶାର କମିଶନର ହୋଇଆସିଲେ ରେଭେନ୍ସା ସାହେବ । ଗୁପାଖାନା ନିମନ୍ତେ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହରେ ଅଂଶୀଦାର ଥିଲେ ଓଡ଼ିଶାର ବହୁ ରାଜା, କମିସନର, ମହାଜନ ଯଥା—ତାଳଚେର, ବଡ଼ମ୍ବା, ନୟାଗଡ଼, ଆଠଗଡ଼, ନରସିଂହପୁର ରାଜାମାନେ ଓ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାର କୋଠଦେଶ ଓ ଭୁବନାର ପୁରୁଷ

ଅନୁସୂଚିତ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଏ ଦେଶରେ ଆଣି ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଜାତୀୟ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗଠନ କରି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ । ଏ ଦେଶରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗଠନ କରି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ।

ଉପର ଦେଶରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ

- ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
- ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
- ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
- ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
- ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
- ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
- ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
- ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
- ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
- ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
- ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
- ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
- ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
- ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
- ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ

ଉପର
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଲାଭ ।

ନିର୍ମିତ । ରେଭେନ୍‌ସା ସାହେବ ମଧ୍ୟ ଏହି ନୂତନ ପ୍ରେସକୁ ଉତ୍ସାହକ
 କରିଥିଲେ । କମ୍ପାନୀ ପ୍ରଥମେ ଟ ୭୫୦୦-୦୦ ମୂଲ୍ୟରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଲା । ଏହି
 ନୂତନ କମ୍ପାନୀ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଧାନ ପରିଚାଳକ ଥିଲେ କର୍ମଯୋଗୀ ଗୌରୀଶଙ୍କର ରାୟ ।
 ପ୍ରେସର ପ୍ରଧାନ ଲିପିକାର ଭାବରେ ସେତେବେଳେ କଟକର ସୁନାମଧନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି
 ରାମୀରଥ ସାଠିଆ ପ୍ରେସରେ ବଶିଷ୍ଠ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ସେତେବେଳର ଅନ୍ଧାଗମ୍ଭୀର ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରଥମ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟ ଥିଲା
 ପାଦ୍ମୀନାଥଙ୍କ ମିଶନ ପ୍ରେସ ଓ ତାହା ଥିଲା ତାଙ୍କ ଧର୍ମ ପ୍ରସାରର ବଶିଷ୍ଠ ଅନୁଷ୍ଠାନ ।
 ସେମାନେ ବା କାହିଁକି ଓଡ଼ିଆ ଶିକ୍ଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତର ଉନ୍ନତ ନିମିତ୍ତ
 ଉଦ୍ୟମ କରନ୍ତେ ? ତେଣୁ ‘ଉତ୍କଳ ଘାପିକା’ ସେତେବେଳେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅଣିଲ
 ପ୍ରଥମ ଜାତୀୟ ଜାଗରଣ—ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତର ଓଡ଼ିଆ ଜାତିକୁ
 ଭାରତ ଦେଶରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରି ପ୍ରତିପାଦନ କଲା । ମନେହୁଏ ଉତ୍କଳ ଘାପିକା
 ସେତେବେଳେ ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲେ ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ଯେ କି
 ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇନଥାନ୍ତା ତାହା କହିହେବ ନାହିଁ । ଗୌରୀଶଙ୍କର
 ୧୮୮୨ ମସିହାରେ ସରକାରୀ ଶୁକ୍ଳସିନ୍ଧୁ ଅବସର ନେଇ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀର କୋଠାରେ
 ବସବାସକରି ରହି କମ୍ପାନୀର ପ୍ରମୁଖ କାର୍ଯ୍ୟ ଦକ୍ଷତାର ସହ ତୁଲାଇ ଥିଲେ । ସେ
 ୧୯୧୫ ମସିହାରେ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟ ସହଜ ସମୃଦ୍ଧ ତ୍ୟାଗ କଲବେଳକୁ ସେ କମ୍ପାନୀର
 ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କୁ ଟ ୫୫୫୦୦୦-୦୦ ଲାଭ ଓ କମ୍ପାନୀର ଟ ୭୦୦୦୦-୦୦ର ସମ୍ପତ୍ତି
 ରଖିଯାଇଥିଲେ ।

ଆଜି ଓଡ଼ିଶାରେ ସେ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀ ନାହିଁ କି ଅଦନେତା ବଚନା ନହ
 ଓ ଗୌରୀଶଙ୍କର ନାହାଁନ୍ତି । ଦରଦା ବଜାରର ସେ ଦର ମଧ୍ୟ ଆଜି ନୂତନ
 ରୂପରେଖ ନେଇଛନ୍ତି—କିନ୍ତୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ସେ ଆଜିର ଓଡ଼ିଶାରେ ଯେଉଁ
 ଶତ ଶତ ପ୍ରେସ ଓ ହଜାର ହଜାର ବିଭିନ୍ନ ଓଡ଼ିଆ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ ପାଉଅଛୁ
 ତାହାର ପଛରେ ରହିଅଛୁ ବଚନା ନନ୍ଦ, ଗୌରୀଶଙ୍କର ଓ ମଧୁସୂଦନ ଦାସଙ୍କ ପରି
 ସ୍ୱଦେଶପ୍ରେମୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଓଡ଼ିଆ ଦେଶ, ଓଡ଼ିଆ ଜାତି, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ
 ଓଡ଼ିଆ ପଞ୍ଚପଠିକା ପାଇଁ ନିଷ୍ଠାପର ସେବା ଓ ସାଧନା । ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ‘ଉତ୍କଳ
 ଘାପିକା’ ଓଡ଼ିଆରେ ଏକମାତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ଜପର ସଂସାଧାରଣଙ୍କର ଗୋଚରକୁ ଆସିବ;
 ସେଥିପାଇଁ ଏହି ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ସମ୍ପାଦକପତ୍ରକୁ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରେସ୍‌ସ୍‌ ପବ୍ଲିଶର୍ସ୍‌କୁ
 ଅନୁରୋଧ କଲ । ସେ ମୋର ଅନୁରୋଧ ରକ୍ଷାକରିବାରୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଅଶେଷ
 ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଅଛି ।

”

ପରଶେଷରେ ‘ଉତ୍କଳ ଦାସିକା’ ସମ୍ପର୍କିତ ବିଭିନ୍ନ ଅଭିଲେଖଗୁଡ଼ିକର ଫଟୋଚିତ୍ର ଦେବାପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟଅଭିଲେଖାଗାର କର୍ତ୍ତୃ ପକ୍ଷ ମୋତେ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବାରୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଅଶେଷ ଧନ୍ୟବାଦ ଜ୍ଞପନ କରୁଅଛି ।

ବଂଶୀଧର ମହାନ୍ତ

ତା-୭-୧୨-୧୯୭୮

ପ୍ରଫେସର, ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ

ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ

ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

— X —

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା

ସାମ୍ବାହିକ ସଂବାଦପତ୍ର

୧୩ଗ ନେବାର ତା ୧୧ ରକ୍ଷ ମାତ୍ରେ ଅଗସ୍ତ୍ୟ ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା ।
। ମୁ । ବି ୨୯ ନ ଶ୍ରୀକଣ୍ଠ ସନ ୧୨୭୩ ଶାଳ ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂଖ୍ୟା

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ କଲିକତାର ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଚରଣ

ଅକାଳ ଚନ୍ଦ୍ରାରେ ଲୋକଙ୍କ ମନ ଏପରି ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛି ଯେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କଥାରେ କାହାର ଉତ୍ସାହ କି ମନ ହେଉନାହିଁ । କି ଧନ କି ଦରିଦ୍ର ଯାହାକୁ ଦେଖି ଏକା ଚାହିଁଲେ କଥା ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖରୁ ଶୁଣାଯାଉଅଛି । ଚାହିଁଲେ ଦୃଷ୍ଟ୍ୟାପ୍ୟ ହେତୁରୁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ସର୍ବଂଶରେ ନାଶ ହେଲେ ବିପ୍ରର ପ୍ରାଣୀ ସମନ ଭବନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ ଏପରି ଦୁସ୍ତର କାଳ ନିର୍ବାହ କଲେ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଶୀଘ୍ର ଏ ଉପଦ୍ରବର ଶାନ୍ତି ନ ହେଲେ ନିରୁପାୟ ହେବ ।

(ଏ ଦରଣ କାଳରେ ଦୁଃଖୀଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ନମନ୍ତେ ଯେ ଉପାୟମାନ ହୋଇଅଛି ତାହା ଶ୍ରବଣରେ ଅତିଶୟ ପ୍ରୀତି ଜନକ ବୋଧହୁଏ କିନ୍ତୁ ସେଥିର ଫଳ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଉତ୍ତମ ହେବାର ଦର୍ଶନ ହେଉ ନାହିଁ ।)

ଏ କଟକ ନଗରରେ ସରକାରୀ ଦୁଇ ଅନୁରକ୍ଷ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ସରକାରୀ ଛଡ଼ା ଦୁଇ କି ତିନି ଛଅ ଅଛି ଏବଂ ଲୋକମାନେ ସହାର ଯେପରି ଉପତା ଦ୍ଵାରା ଦୁଃଖୀଲୋକଙ୍କୁ ଅନ୍ନାଦି ବିତରଣ କରୁଅଛନ୍ତି ତଥାପି ଦରିଦ୍ର-ଲୋକଙ୍କ କ୍ଳେଶ ଦୂର ହେବାର ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ । ଅନବରତ ଅସ୍ତିତ୍ଵର୍ମା ଶିକ୍ଷା ଶୁଧାର୍ଥୀଲୋକମାନେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ହାଣ୍ଡି ଘେନି ଦ୍ଵାର ଦ୍ଵାର ବଜାର ବଜାରରେ ଆହାର ଅନ୍ଵେଷଣରେ ଚାଲୁଥିବାର ଦେଖାଯିବାରୁ ବୋଧହୁଏ ଯେ ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମ ଯେ ପ୍ରକାରେ ଚଳିବାର ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ସମ୍ୟକରୂପେ ହେଉ ନାହିଁ ଅଥବା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆପଣାର ଦୁର୍ବଳତା ଦୃଢ଼ରୂପେ ଜଣାଇବା ସକ୍ଷମ ହେଉ ଉଣ୍ଡର ଏ ମ.ସ୍ଵା ରଚନା କରୁଅଛନ୍ତି । ଏ ଦୁଃସମୟ ଯେ କେବଳ ଓଡ଼ିଶାରେ ଘଟିଅଛି ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ । ମେଘନାୟର ହୁଣ୍ଡୁଳି ବାକ୍ସ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାରେ ପୁରୀ ନ୍ୟୁନାୟକରେ ଏ ଘଟଣା ହୋଇଅଛି ।

ହିନ୍ଦୁ ପାଟି ଅଟ ପତ୍ନୀକାରୁ ଜାତ ହେଲୁଁ ଯେ ଏ ସମସ୍ତ ଜିଲର ବହୁ
 ସଂଖ୍ୟକଲୋକ କଲିକତାକୁ ସାହାଯ୍ୟଆଶାରେ ପଳାୟନ କରି ଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର
 ଆଲ୍‌ହାଦର ବସୟ ଯେ କଲିକତାସ୍ଥ ଧନାତ୍ୟ ଓ ଦୟାଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯଥାସାଧ୍ୟ
 ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନରେ ପରାଜ୍ଞୁଣ ନାହାନ୍ତି ଧନ ଓ ବିଦ୍ୟାର ଯଥାର୍ଥ ମାର୍ଯ୍ୟଦା
 ସେହି ଲୋକମାନେ ଜାଣନ୍ତି । ଏବଂ ଏହି ହେତୁରୁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ
 ଏତାଦୃଶ ଉତ୍ତମ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇଅଛନ୍ତି, ଏଥିରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ
 ନାହିଁ । ଆହା ଜଣେ ଧନୀ ଯେ ଅନୁପମ ଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା ଶୁଣିଲେ
 ଚମତ୍କାର ବୋଧହୁଏ । ପାଠକମାନଙ୍କ ଗୋଚରାର୍ଥେ ଆମ୍ଭେ ଏ ସ୍ଥଳରେ କେତେକ
 ମହୋଦୟଙ୍କ ନାମ ଲେଖୁ ଅଛୁଁ ଯଥା ବାବୁ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ମଲ୍ଲିକ ପ୍ରଭୃତିନ ୧୦୦ ୮୦୦
 ଲୋକଙ୍କୁ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କରାଇ ଅଛନ୍ତି । ବଡ଼ବଜାର ନବାପୀ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ମହାଜନ-
 ମାନେ ନିତ୍ୟ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ଲୋକଙ୍କୁ ଅନ୍ନଦାନ ଏପରି କେବେ କେବେ ଗଙ୍ଗାତୀରରେ
 ଦୁଃଖୀମାନଙ୍କୁ ମିଠାଇ ଓ ଯିଲେବ ଇତ୍ୟାଦି ଦିଅନ୍ତି, ମନୋହର ଦାସ ଚଉକରେ
 ଲୁଗା ବେପାରମାନେ ଅଳ୍ପଦିନ ହେଲୁ ୨୦୦ ଥାନ ଲୁଗା ଦୁଃଖୀଲୋକଙ୍କୁ ଜଣେତ
 ୫ ଗଳ ଲେଖାଏ ଦାନ କଲେ କଲିକତାର ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଆପଣା
 ସାଧନୁପାରେ ଏକ ଏକ ଜଣ ଦିନକୁ ୫୦ ଠାରୁ ୫୦୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖୀଲୋକଙ୍କୁ
 ଭୋଜନସାମଗ୍ରୀ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଏପରି ମଫସଲରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ପାତା ହମିଦାର
 ବାବୁ ଜୟକୃଷ୍ଣ ମୁଖର୍ଜୀ କି ୨୦୦ଟା ଓ ବୌରୁରେ ବାବୁ ବେହାରଲଲ ମୁଖର୍ଜୀ
 କି ୫୦୦ ଟା ଲୋକଙ୍କୁ ନିତ୍ୟ ଅନ୍ନ ଦାନ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଉନ୍ନି ଦେବତାର
 ଆନୁକୂଲ୍ୟରେ ଫସଲର ଆଗମ ଦେଖା ଯାଉଅଛି, ଓ ଅବଳମୂରେ ଏ ଘୋରତର
 ଦୁଃଖୀଗୁଁ ନିର୍ବାଣ ହେବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଦୁଃଖୀଙ୍କ
 ଆର୍ତ୍ତନାଦରେ ବଧୂର ନ ହୋଇ ମୁକ୍ତ ହୃଦ୍ରେ ଧନବ୍ୟୟ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ପ୍ରକୃତ-
 ମାନ ଚରତାର୍ଥ କରୁ ଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର ନାମ ଚରକାଳ ଜାଜ୍ଞାମାନ ରହୁବ ।

କଟକସ୍ଥ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ନିବାରଣ କୁମେଟୀ

ଅଗସ୍ତ ମାସ ତା ୩ ରଖରେ ଯେଉଁ ସାହାଯ୍ୟ କୁମେଟୀ ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ
 ତଳ ଲିଖିତ କଥାମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି ।

- ୧ । ସହର ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ଅରକ୍ଷିତ ଦରିଦ୍ର ପିଲା ସରକାରୀ ସଡ଼କ ଉପରେ
 ବୁଲୁଥିବାର ଦେଖାଯିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ମହକୁମାରୁ ନିୟୁକ୍ତ
 ଥିବା ଓଭରସିଅର ଆପଣାଯିମା ନେଇ ତାହାଙ୍କର ଭରଣ ପୋଷଣାଦ
 କରିବ ।

୨ । ମତ୍ସ୍ୟଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅନୁରୂପମାନ ତଦାରକ ସକାଶ ଏକ ଜଣ ଗୁଜର ମାସିକ ଟ ୧୦୦ ଜା ବେତନରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବ ଓ ଗସ୍ତ ସମୟରେ ମାଇଲ ପ୍ରତି ଟ ୩୯ ଲେଖାଏ ଝର୍ତ୍ତା ପାଇବ ।

୩ । ସାହାଯ୍ୟ କୁମ୍ପେଟୀ ଯେତେ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ତାହା ସମାନ ଅଂଶରେ ବିକ୍ରି ଓ ବିତରଣ କରିବେ ।

ଏକସମାନ ଉତ୍ତମ ହୋଇ ଅଛି ମାତ୍ର ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ସାହାଯ୍ୟକର୍ମ ପ୍ରକୃତ ରୂପ ନିର୍ଦ୍ଦାୟ ହେଉ ନାହିଁ । ଅସହାୟ ବାଳକ ବାଳିକାଙ୍କ ରକ୍ଷା ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରାଏ ତନିମାତ୍ର ଦେଲ ସାହାଯ୍ୟ କୁମ୍ପେଟୀଙ୍କ ମନେ ପଡ଼ୁଥିଲା ତଦାତ ସେମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟା ଯେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଚନ ନ ହେଲ ଏଥର ଦୋଷ କାହାଉପରେ ଦିଆଯାଇପାରେ । ସାହାଯ୍ୟ କୁମ୍ପେଟୀ ସୁରୁର ପୂର୍ବକ ପ୍ରଥମରୁ ଉଦ୍‌ସାଗୀ ହୋଇଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପିଲାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ବିଧାନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ସାହାଯ୍ୟ କୁମ୍ପେଟୀର ମେମ୍ବରମାନେ ଏକଜଣ ହୁନ୍ତୁ ଛଡ଼ା ସମସ୍ତେ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ଦେଶର ଅବସ୍ଥା ବିବେଚନା ନ କରି ଆପଣା ଆପଣା ଉତ୍ତମକୁ ଗୁଣର ଅନୁମାନରେ ଜଣେ ପାତ୍ରି ସାହେବଙ୍କୁ ପିଲାଙ୍କର ଭରଣ ପୋଷଣ କର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାରୁ ଲୋକଙ୍କମନେ ଏହି ଭୟ ହେଲା ଯେ ଯାଣୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକ ଦଳ ବୃଦ୍ଧିମନେ ଏରୂପ ଉପାୟ ହୋଇ ଅଛି ଏହି ହେତୁ ଦୁଃଖୀମାନେ ବହୁ କଷ୍ଟ ପାଇଲେ ସୁଦ୍ଧା ଆପଣା ଆପଣା ଅସ୍ତିତ୍ୱବଶିଷ୍ଟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପାତ୍ରି ସାହେବଙ୍କ ନିବଟକୁ ପଠାଇଲେ ନାହିଁ । ଯଦ୍ୟପି କୌଣସି ହୁନ୍ତୁ ହସ୍ତରେ ଛାଡ଼ି ଭାର ଅର୍ପଣ ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଏକଜଣ ସୁଦ୍ଧା ଅସହାୟ ବାଳକ ନଗରରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାର ଦେଖାଯାନ୍ତା ନାହିଁ ଏବଂ ଅନେକ ଦୁଃଖୀ ଲୋକ ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କେବଳ କାଳ ଗ୍ରସ୍ତରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ସକ ଶେ ନାମମାତ୍ର ଧନ ଲୋଭରେ କମ୍ପା ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ବେଶ୍ୟାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ବିକ୍ରି କରନ୍ତେ ନାହିଁ । ହା, ସାହାଯ୍ୟ କୁମ୍ପେଟୀର ଅମନୋଯୋଗ ହେତୁ କେତେ ନିର୍ଦୋଷୀ ପ୍ରାଣୀ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରିବ କୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ । ସାହାଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଓବର ସିପ୍ପରକୁ ଯେ ଭାର ଦିଆଯାଇଅଛି ତାହା ସେ ସଜତା ପୂର୍ବକ ଚଳାଇଲେ ଅବଶ୍ୟ ଉପକାର ହେବ । ମାତ୍ର ସେ କି ପ୍ରକାର କେଉଁଠାରେ ତାହାଙ୍କର ରକ୍ଷଣା ବେକ୍ଷଣ କରିବ ତାହା କିଛି ବିସ୍ତାରିତ ଜଣା ନାହିଁ ।

ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମରେ ସରକାର ଓ ଲୋକଙ୍କର ଅନେକ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଅଛି ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ସେହି ଉପାୟକୁ ତଦ୍‌ବିଧାରକ ନ ଥିବ ରୁ ତାଦୃଶ ଫଳ ହେଉ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭ ସାହାଯ୍ୟ କୁମ୍ପେଟୀ ଯେ ପ୍ରଥମରୁ ଏ ଏଦେଶର କୌଣସି ଧନାତ୍ୟ କି ସମ୍ପୃକ୍ତ